

E. Neubert

marianista

Môj ideál, Ježiš, syn Máriin

Z tretieho rozšíreného vydania
francúzskej pôvodiny „Mon idéal Jésus Fils de Marie“
preložil **T. J. Zúbek**, františkán

Roku Pána 1943

Nákladom Serafínskeho sveta, v Kremnici

Od vyhlásenia dogmy o Nepoškvrnenom Počatí Panny Márie (8.dec. 1854)) štúdium o Panne Márii sa utešene rozmohlo. Bula „Ineffabilis Deus“, ktorou pápež Pius IX. vyhlásil Nepoškvrnené Počatie za článok viery, obsahuje mnoho pre celú mariológiu.

V bule sa zreteľne hovorí, že prvé zasľúbenie Vykupiteľa má zmysel mariánsky, tak ako túto radostnú zvesť brala celá kresťanská tradícia.

„Nepriateľstvo položím medzi tebou a ženou, a medzi tvojím semenom a jej semenom; ona pošliape tvoju hlavu, a ty budeš číhať po jej päte.“ (1. Kn. Mojž. 3,15). Adam s Evou zhrešili a uvrhli do záhuby seba i celé ľudské pokolenie; Kristus, druhý Adam, s P. Máriou, druhou Evou, nás zmierili s Bohom, vyslobodili zo záhuby, vykúpili. Ona, P. Mária, pošliape hlavu satanovu. Pošliapať hlavu satana, značí premôcť ho. Aby P. Mária mohla premôcť satana, nemohla byť nikdy pod jeho mocou, nemohla mať nijakého hriechu. Panna Mária je inakšie stvorenie, než ostatní ľudia. Má v plánoch Božích odlišné, výsadné postavenie. Nemala ani najmenšieho hriechu, bola vždy celá krásna - nepoškvrnená. Preto spolu s Kristom je sprostredkovateľkou medzi Bohom a nami, je spoločnicou Kristovou vo vykupiteľskom diele. Spoluvykupiteľské pôsobenie Matky Božej je náuka zjavená, z ktorej vyplýva i Nepoškvrnené Počatie Panny Márie. To podľa teológov je zmysel a význam buly o Nepoškvrnenom Počatí.

O spoluúčinkovaní Panny Márie vo vykúpení vyšlo v poslednom čase mnoho zbožných a učených diel a pojednávajú o ňom encykliky novších pápežov.

Túto krásnu náuku obliekol veľký mariológ Dr. E. N e u b e r t vo svojom diele „Mon idéal Jésus Fils de Marie“ do jednoduchého ľudového rúcha. Knižke sa dostalo všade neobyčajného uznania a bola preložená takmer do všetkých svetových rečí.

Nech i u nás rozhojňuje knižočka opravdivú úctu a pobožnosť k Sedembolestnej Patrónke našej drahej otčiny!

V Žiline na sviatok Obrátenia sv. Pavla 1943.

Prekladateľ

Keď generálny prokurátor Spoločnosti Márie predložil jeho Svätosti nové diela vysokodôstojného Otca Kieffera, generálneho predstaveného Spoločnosti Márie, ako i francúzsky, nemecký, taliansky, španielsky, poľský, anglický, flámsky a japonský výtlačok diela vdp. Neuberta, „Môj ideál Ježiš, Syn Máriin“ , kardinál Maglione poslal generálnemu predstavenému tento list:

Z Vatikánu, 20. januára 1940

Vysokodôstojný Otče!

Svätý Otec so záujmom prijal rozličné diela, ktoré ste mu nedávno predložili a poveril ma, aby som Vám odkázal jeho najotcovskejšiu vďaku.

Teší sa rozšíreniu knižočky P. Neuberta „Môj ideál Ježiš, Syn Máriin“; o úspechu, s akým sa knižka stretla a o dobre, ktoré koná, svedčia rôznorečové preklady, ktoré ste mu predložili. Prijmite, dôstojný Otče, uistenie o mojej oddanosti v Pánovi.

L. kard. Maglione

OBSAH

Úvod prekladateľa.....	2
------------------------	---

Kniha prvá.

IDEÁL

1. Dal som vám príklad.....	6
2. Som synom Máriiným, lebo som to chcel.....	7
3. Rozjímaj a obdivuj.....	8
4. Moja Matka, tvojou Matkou.....	10
5. Miluješ Máriu – nie, nemiluješ ju ty, ja ju milujem v tebe.....	13

Kniha druhá

POŽIADAVKY IDEÁLU

1. Ako ja, oddaj sa bezvýhradne mojej Matke.....	15
2. Ako ja, miluj moju Matku. a) prečo.....	18
3. Ako ja, miluj moju Matku. b) ako.....	20
3. Ako ja, poslúchaj moju Matku.....	22
4. Ako ja, cti moju Matku.....	24
5. Ako ja, podobaj sa mojej Matke.....	27
6. Ako ja, dôveruj mojej Matke.....	29
7. Ako ja, ži v zjednotení s mojou Matkou.....	32
9. Poď počúvať svoju Matku.....	35

Kniha tretia.

PREMENA V JEŽIŠA

1. Môj cieľ: premeniť ťa v Ježiša.....	37
2. Nauč sa myslieť myšlienky Ježišove . I) v knihách.....	38

3. Nauč sa myslieť myšlienky Ježišove . II) v priamom spojení s ním.....	39
4. Veľký nepriateľ Ježišov v tebe.....	43
5. Obleč sa v Ježiša Krista.....	46
6. Tri prostriedky úspechu.....	48
7. Tri základné vlastnosti.....	50
8. Tajomstvo úspechu.....	52

Kniha štvrtá.

MÔJ VOJAK

1. Moje poslanie a tvoje poslanie.....	54
2. Svätý oheň.....	57
3. Apoštolská modlitba.....	59
4. Vykupiteľské utrpenie.....	62
5. Kázeň životom.....	64
6. Slovo spásy.....	66
7. Sila v jednote.....	68
8. Kto mňa vysvetľuje.....	71
9. Na tvoje slovo rozostriem sieť.....	73
Tvoj ideál.....	76

DODATOK

Úkon zasvätenia sa Márii.....	77
Skrátený úkon zasvätenia.....	78
Spoločný úkon zasvätenia.....	78
Modlitba na tretiu hodinu.....	79
Modlitba k Ježišovi za vyprosenie jeho synovskej úcty k Panne Márii.....	79

KNIHA PRVÁ

IDEÁL

HLAVA I.

„DAL SOM VÁM PRÍKLAD...“

(Ján 13.15)

Ježiš:

1. - Brat môj, miluješ moju preblahoslavenú Matku, a si šťastný, že ju miluješ. No ďaleko si od toho, aby si ju miloval tak, ako by som to ja chcel.

Miluješ ju, pretože milujeme, čo je čisté a krásne, a ona je ideálnou čistotou a krásou.

Miluješ ju, pretože milujeme tých, ktorí sú dobrí a ktorí nám pomáhajú, a nik nie je tak dobrý a natoľko nám nepomáha, ako ona.

Miluješ ju, pretože pozeráš na ňu ako na Matku a každé dieťa miluje svoju matku.

Miluješ ju, pretože si zakúsil jej lásku a zistil si, že s ňou ľahšie uspeješ zostať čistým a horlivým.

Miluješ ju, pretože si sa naučil z kníh a od kazateľov, že pobožnosť voči nej je najľahším prostriedkom, aby si zaistil spásu a dospel k dokonalosti; ty však sa chceš spasíť a posvätiť.

2. - Všetky tieto pohnútky lásky sú dobré, je však jedna pohnútko ďaleko znamenitejšia. Tamtie môžu budovať nežnú pobožnosť voči mojej Matke; nevybudujú však pobožnosť ktorú by som ňa chcel vidieť pestovať.

Pobožnosť k mojej Matke je čosi tak veľkého, tak lahodiaceho, tak príjemného mojej Matke a mne, že sa nemôžeš uspokojiť ničím obyčajným, ani ničím dobrým, ba ani veľmi dobrým: iba najdokonalejším sa musíš uspokojiť.

3. - Vieš, aká je najdokonalejšia pobožnosť k Márii?

Hľadaj v knihách, poraď sa s teológmi, pýtaj sa svätých, vypros si od najväčších mariánskych služobníkov, akí kedy žili na zemi, ich tajomstvo: nikde nenájdeš

dokonalejšej pobožnosti nad tú, ktorú ňa naučím: totižto účasť na mojej vlastnej synovskej úcte k mojej Matke.

Či pre mojich učeníkov dokonalosť nepozostáva v tom, aby boli ako ich Majster? Či som im nedal príklad, aby činili, ako som ja konával? Či môj apoštol neopakoval, že pre nich všetko pozostáva v tom, aby napodobňovali Krista, aby sa obliekli v Krista, aby zmýšľali ako Kristus, aby nežili už svojím životom, ale životom Kristovým?

Povedz, či si môžeš predstaviť voči mojej Matke dokonalejšie chovanie, než je chovanie moje?

Veriaci:

Ó Ježišu, zúčastniť sa na tvojej synovskej úcte k tvojej Matke, aký to nekonečne úchvatný výhľad! No, ako by som ja úbohý hriešnik mohol uskutočniť taký ideál, Ako by som ho mohol čo len porozumieť?

HLAVA II.

SOM SYNOM MÁRIINÝM, LEBO SOM TO CHCEL

Ježiš:

1. - Brat môj, aby si porozumel moju synovskú úctu oči mojej Matke, pochop najprv, že som Synom Máriiným, lebo som ním chcel byť.

Nič som neučinil z donútenia, ani náhodne, ani bezúčelne.

Keď som sa rozhodol ísť opraviť slávu Otcovu a zachrániť ľudstvo, otváralo sa predou mnou nekonečne mnoho ciest: pred všetkými dal som prednosť ceste Máriinej.

Slobodne a premyslene som stvoril Máriu, aby bola mojou Matkou, lebo keby som nechcel zveriť túto úlohu, nejstvovala by nikdy; slobodne a premyslene som ju učinil takou, akou je, aby potom ona učinila mňa takým, akým som.

Som jej Dieťaťom v plnej pravde, a ako každé dieťa, chcel som byť vytvorený z podstaty svojej Matky, chcel som byť vychovaný jej mliekom, chcel som byť ňou pestovaný a vychovávaný, chcel som byť poddaný.

Som jej Dieťaťom ďaleko viacej, než si ty dieťaťom svojej matky, lebo iba z nej som chcel prijať celú svoju ľudskú prirodzenosť.

Som jej Dieťaťom celý, Boh a človek, pretože ten, ktorého porodila, tvorí iba jednu a tú istú osobu.

2. – Teda vedz, že ak som chcel byť jej Dieťaťom, chcel som to iba z lásky. Najprv z lásky k svojmu Otcovi, aby som ho mohol lepšie osláviť a aby ho ľudia porozumeli a milovali jej zásluhou. Potom z lásky k svojej matke. Ktorá mi mala dať viac radosti, než všetci anjeli a ľudia spolu. A napokon tiež z lásky k ľuďom..., z lásky k tebe, brat môj milý.

HLAVA III.

ROZJÍMAJ A OBDIVUJ

Ježiš:

1. – Rozjímaj teraz, čo mi vnukla synovská láska k Matke.

Myslím na ňu a milujem ju od večnosti, pretože od večnosti v nej vidím svoju budúcu Matku.

Myslím na ňu, tvoriac nebesá s anjelmi; myslím na ňu stvárňujúc zem i ľudí.

Myslím na ňu, vyslovujúc súd proti tvojim prvým rodičom; myslím na ňu zjavujúc sa patriarchom a prorokom.

2. – Z lásky k nej zahŕňam ju výsadami, z ktorých každá presahuje, čokoľvek som učinil pre všetky ostatné stvorenia, a v jej priazeň obchádzam zákony, ktoré postihujú všetkých ostatných ľudí. Ju, a iba ju, činím nepoškvrnenú v jej počatí, slobodnú od všetkej žiadostivosti, vyňatú zo všetkej nedokonalosti, plnšiu milosťou než u všetkých anjelov a svätých, Matku Božiu a vždy Pannu, oslávenú na tele, ako ja sám, ešte pred všeobecným vzkriesením.

3. – Keď som prišiel na zem, aby som vykúpil pokolenie ľudské, venoval som tridsať rokov svojho života iba Márii a tri roky ostatnému ľudstvu.

4. – a neuspokojujem sa tým, že ju činím účastnou na svojich výsadách a na svojom dôvernom živote: chcel som, aby mala podiel i na poslaní, ktoré mi zveril Otec. Ako Vykupiteľ ustanovil som, aby bola so mnou Spoluvykupiteľkou a aby všetko, čo som ja zaslúžil pre spásu sveta podľa čírej spravodlivosti, zaslúžila ona podľa najvyššej príslušnosti.

5. – a chcel som, aby mi bola pridružená i v nebi; ako som ja orodovníkom u Otca, aby ona bola orodovnicou u mňa, aby rozdeľovala ľuďom všetky milosti, ktoré im so mnou získala. Lebo ako na zemi, tak i na nebi som jej Synom, a som nesmierne šťastný, že ju môžem odmeniť svojou štedrosťou za to, čo kedysi z lásky ku mne učinila a vytrpela.

6. – Počuj ešte: žijem v Cirkvi, v svojom mystickom tele, ktoré je riadené mojím Duchom. Čo činí moja Cirkev, to ja činím: čo Cirkev činí pre moju Matku, to ja činím pre ňu. Pomysli na všetku úctu a lásku, ktorú jej Cirkev prejavila: brániac a prehlasujúc jej výsady; ustanovujúc sviatky na jej počesť; schvaľujúc bratstvá a rehoľné spoločnosti, určené na jej službu.

Rozjímaj o zbožnosti jej dietok ; jej svätých, tak pobožných k mojej Matke; duší horlivých, ustarostených vždy väčšmi o to, aby ju zahrnovali celkom zvláštnou úctou; ba na jednoduchých veriacich, tak horliacich za mariánsku úctu, tak prenikavých - niekedy väčšmi ako učenci - v poznávaní jej výsad, tak oduševnených, keď ide o to, prejavíť jej dajakú známku zvláštnej náklonnosti. Či to nie je velebný prejav, a pri tom ešte celkom slabý, mojej neporovnateľnej synovskej úcty k Matke?

Ku všetkému tomu, čo Cirkev bojujúca učinila a učiní pre Máriu až do konca vekov, pripoj to, čo cirkev víťazná činí pre ňu po celú večnosť; veď omnoho viac žijem v nebešťanoch ako vo veriacich pozemšťanoch. Predstav si city vďačnosti, úcty a lásky, aké blahoslavení bez prestania dosvedčujú svojej Kráľovnej a Matke, ktorej sú podlžní za svoju večnú blaženosť. V nich a skrze nich vždy ja uctievam a milujem svoju Matku.

7. – Pozri na tieto dôkazy mojej synovskej úcty; skúmaj ich, zahĺb sa do nich, porozumej, čo z nich vyrozumieť môžeš a uvedom si, že čo z nich neporozumieš...A potom si povedz, že k tejto nekonečnej synovskej úcte ťa chcem pridružiť...

Veriaci:

Ježišu, aké divy! Ale ako prejaviť takú synovskú úctu?

HLAVA IV.

MOJA MATKA, TVOJOU MATKOU

Ježiš:

1. – Brat môj, nemôžeš opravdivo prejaviť moju synovskú úctu k Márii, ak sa nestaneš, ako ja, jej dieťaťom. Vieš, nakoľko si dieťaťom Máriiným?

Všetci veriaci si myslia, že to vedia, pretože všetci nazývajú Máriu svojou matkou. Avšak väčšinou majú iba veľmi nedokonalý pochop o jej materstve vzhľadom na seba.

Niektorí milujú Máriu ako by bola ich Matkou. Čo by ti odpovedala tvoja rodička, keby si jej povedal: „Milujem ňu, ako by si bola mojou matkou?“

Mnohí si myslia, že Mária je ich Matkou iba na základe slov, ktoré som prehovoril, prv než som ich vydýchol, keď, vidiac pri päte kríža svoju Matku a vedľa nej svojho premilého učeníka, povedal som Márii: „Žena, hľa, tvoj syn,“ a Jánovi: „Hľa, tvoja matka“ (Ján 19, 26-27). Moje slovo ľahko mohlo zveriť Márii materské poslanie a vytvoriť v nej city podobné materinským; avšak keby jej materstvo záviselo iba od týchto slov, bolo by to iba materstvo privlastnené. Porozumej teda, že Mária je tvojou opravdivou Matkou v poriadku nadprirodzenom, práve tak ako tá, ktorá ňu priniesla na svet, je tvojou opravdivou matkou v poriadku prirodzenom.

2. – Matka je ženou, ktorá dáva život. Mária ti dala život, život v najvyššom stupni.

Dala ti ho v Nazarete, na Kalvárii a pri krste.

V Nazarete ňu počala, mňa počnúc. Vedela, že odpovediac Gabrielovi „áno“ alebo „nie“, dá ti život, alebo ňu zanechá smrti. Povedala „áno“, aby si žil. Keď zvolila dať mi život, zvolila dať ho i tebe. Keď sa stala mojou Matkou, stala sa i tvojou Matkou. Od tejto hodiny v plánoch Božích a v plánoch Máriiných – pretože ona videla plány Božie a prilipla k nim z celej svojej duše – stal si sa

čiastkou môjho tajomného tela. Ja som bol hlavou, ty si bol jedným jeho údom. Obidvoch, hoc iným spôsobom, Mária nosila v svojom materinskom lone, pretože údy a hlava nie sú oddelené.

3. – na Kalvárii ňa splodila, obetujúc ma ako obeť za teba. Tvoje oslobodenie od hriechu a od smrti bolo dokonané iba na Golgote. Tam som dokončil „zničenie toho, ktorý držal vládu smrti“ (Žid. 2, 14) a zaslúžil som ti svoju smrťou, aby si žil mojím životom.

Teda v jednote s Máriou som previedol toto dielo. Počala ma ako žertvu; živila ma a vychovávala ma so zreteľom na obeť; vo vyvrcholujúcom okamihu obetovala ma Otcovi pre tvoju spásu, zriekajúc sa v tvoj prospech svojich materinských práv na mňa. A tá, ktorá je vždy Panna, poznala iba radosť v zrodení svojho Prvorodeného, zrodila ňa, teba a tvojich bratov, v najúzkostlivejšej bolesti.

4. – V tomto okamihu sa dokonávalo jej materstvo vzhľadom na teba. Preto som chcel v tomto okamihu prehlásiť toto materstvo, zverujúc Máriu Jánovi a Jána Márii. Moje slovo nevytvorovalo toto materstvo, lež ono dosvedčovalo, potvrdzovalo a dokonávalo v najslávnejšej hodine môjho života, v hodine, keď moja Matka, stanúc sa úplne tvojou Matkou, mohla najlepšie pochopiť svoje materské poslanie.

5. – Pi krste ti dala život už nielen právne, ako na Kalvárii, ale skutočne. Tvoja prirodzená matka priniesla na svet iba mŕtvo narodené dieťa. Aby si prišiel k životu, musí ti byť vliata v krstnom prameni milosť posväcujúca.

Túto milosť posväcujúcu ti získala Mária, bez ktorej nijaká milosť nebola daná. Keď si sa stal z dieťaťa hnevu dieťaťom Božím, to Mária ňa splodila k božskému životu.

6. – Chápeš teraz ako, keď sa staneš účastným na živote Božom, Mária je opravdive tvojou Matkou v poriadku nadprirodzenom, tak ako tá, ktorá ti dala život ľudský, je opravdive tvojou matkou v poriadku prirodzenom?

Ba je ňou ďaleko väčšmi.

Je ňou ďaleko väčšmi podľa spôsobu, ktorým ti dala život.

Aby Ťa zrodila, dala neporovnateľne viac než tvoja matka pozemská; nevýslovné utrpenia a život toho, ktorý jej bol nekonečne drahším, než jej vlastný život.

Za celého tvojho jestvovania stále sa zaoberá tebou, kým matky pozemské starajú sa o svoje deti iba po dospelý vek. Si vždy jej dieťaťom, ktoré splodzuje vždy znova, „až kým nevyrastie v tebe Kristus“ (Gal. 4, 19). A keby si na nešťastie stratil svoj život nadprirodzený, na rozdiel od pozemských matiek, ktoré bezmocne plačú nad mŕtvolou svojho dieťaťa, mohla by Ťa priviesť k životu, kedykoľvek by si ho stratil.

Miluje Ťa, čo ako si nedokonalým a nevďačným, láskou, ktorá na sile a na čistote presahuje lásku všetkých matiek k svojim deťom.

7. – Je Ťou ďaleko viac predovšetkým je tvoj pozemský život, lež život bez konca; nie život zmiešaný s nedokonalosťou a úzkosťami na spôsob prítomného života, ale život neporovnateľne šťastný; nie život stvorený, ľudský alebo anjelský, lež – uvedom si to dobre- účasť na živote nestvorenom, ba na živote Boha, na živote najsvätejšej Trojice. A preto tento život bude bez konca a neporovnateľne šťastný, lebo dáva podiel na večnosti a na blaženosti božej. Ktoré ľudské materstvo môže sa porovnať s takýmto materstvom?

Teda Mária je tvojou pravou Matkou a to Matkou tak dokonalou, lebo je mojou Matkou.

A ty si mojím bratom, mojím nekonečne drahým bratom, pretože môj Otec je tvojím Otcom a moja Matka je tvojou Matkou...

Veriaci:

Nie Ježišu, nevedel som, nakoľko Mária je mojou Matkou. Ako si mi ju priblížil! Ďakujem, Ježišu, za tento dar darov!

HLAVA V.

MILUJEŠ MÁRIU - NIE, NEMILUJEŠ JU TY- JA JU MILUJEM V TEBE

Ježiš:

1. - Brat môj, keď môj život je tvojím životom a moja Matka tvojou Matkou, je ti ľahko nasledovať moju synovskú úctu k nej.

Nestačí ale, aby si ma nasledoval, iba ako žiak nasleduje svojho majstra, alebo ako kresťan na zemi nasleduje svojho nebeského patróna. Som viac než Vzorom, ktorý spočíva pred tebou; som ti vnútornou príčinou života.

2.- Žiješ skrze mňa. Moje zmýšľanie musí sa stať tvojím zmýšľaním.

Ja som hlava viničná, ty si jej radosťou: tá miazga koluje v hlave a v ratolestiach.

Ja som hlava, ty si údom môjho mystického tela: tá istá krv prúdi v hlave a v údoch.

Keď si čistým, ja som čistým v tebe; keď si trpezlivým, ja som trpezlivým v tebe; keď sa cvičíš v láske, ja pestujem v tebe lásku; vidíš, že nežiješ ty, ale ja žijem v tebe; miluješ moju Matku; nie, nemiluješ ju ty, ja ju milujem v tebe.

Či chápeš teraz, prečo si tak šťastným, že miluješ Máriu? Ja som šťastný v tebe, že ju miluješ.

3.- zúčastňuješ sa na mojom živote; môj život však ani zďaleka nie je v tebe dokonalý. Keby bol dokonalým, myslel by si, cítil by si, chcel by si, konal by si vo všetkom ako ja.

Premnoho prekážok ma hatí v plnom rozvití mojej činnosti v tvojej duši. Prečasto žijem v nej ako väzeň vo svojej komôrke.

Musíš odstrániť tieto prekážky; musíš dospieť po hrdinských náporoch k tomu, že budeš myslieť moje myšlienky, chcieť moju vôľu. Musíš doplniť, čo chýba z môjho života v tebe.

Zúčastňuješ sa na mojej synovskej úcte k mojej Matke; avšak moja synovská úcta k nej ani zďaleka nie je dokonalou v tebe.

Musíš odstrániť prekážky, musíš dospieť po hrdinských úsiliach k tomu, že budeš prechovávať k mojej Matke moje myšlienky, moje city, moju vôľu, moju činnosť.

Musíš doplniť, čo chýba na mojej synovskej úcte k mojej Matke v tebe.

4. – Či začínaš vidieť, čo sa pokúšam zjaviť ti ohľadne mojej úcty k Márii? Ide o to, aby si miloval moju Matku, pretože ju ja milujem; ide o to, aby si ju miloval takým spôsobom, ako ju ja milujem; ide o to, aby si ju miloval takou istou láskou, ktorou ju ja milujem...

Veriaci:

O Jesu dulcis, o Jesu pie, (Ó sladký Ježišu, ó zbožný Ježišu, ó Ježišu, Synu Márie!) – cirkevná pieseň

O Jesu, fili Mariae.

KNIHA DRUHÁ

POŽIADAVKY IDEÁLU

Ježiš:

Brat môj, ukázal som ti ideál; teraz ti ukážem jeho požiadavky.

Až posiaľ si ma nasledoval s radosťou. Nasleduj ma odteraz stále radostne, ale predovšetkým s láskou a veľkodušnosťou.

Nejde už ba o to, aby si rozjímal a obdivoval svoj Vzor; ide o to, aby si znázornil jeho rysy.

Ukážem ti ich po jednom. Znázorníš ich však iba veľmi nedokonale, ak sa nevieš odriekať a milovať.

HLAVA I.

AKO JA, ODDAJ SA BEZVÝHRADNE MOJEJ MATKE

Ježiš:

1. – Brat môj, stanúc sa Synom Máriiným, oddal som sa jej celkom. Ako Stvoriteľ a najvyšší Pán všetkých vecí, chcel som z lásky prináležať Márii a byť závislý od nej; chcel som jej prináležať najužšími putami, aké len sú, putami založenými na samej prírode, a ktoré nič nemôže rozviazať.

Od večnosti som si vyvolil túto príslušnosť a synovskú závislosť a od prvého okamihu svojho vtelenia v lone Máriinom potvrdil som svojou ľudskou vôľou toto rozhodnutie svojej večnej lásky a našiel som v tom nevýslovné zaľúbenie.

Ako Syn Panny patril som svojej Matke, ako nijaké iné dieťa neprislúchalo svojej rodičke; a čo nijaké iné dieťa nemôže učiniť, ja chcel som tento stav úplnej závislosti zvečniť.

Neopustil som svoju Matku ako synovia, ktorí idú založiť rodinu; zostal som pri nej až do okamihu, ustanoveného na vyplnenie svojho verejného poslania,

a pretože moja Matka nemala nikdy inej vôle, než vôľu môjho Otca, zostal som v dokonalej zhode svojej vôle s jej vôľou i vtedy, a až do poslednej obety.

Ešte viac: i v nebi sa rozpomínam a budem sa vždy rozpomínať, že som jej Synom; a hoci ja kraľujem a rozhodujem v nebi, podrobím sa i tam navždy, s dokonalou synovskou láskou, všetkým jej materským túžbam.

2. – Podľa môjho príkladu oddaj sa celkom mojej Matke, bez výhrady a navždy ako premilé dieťa.

Odovzdaj jej svoje telo s celou jeho činnosťou, dušu so všetkými jej schopnosťami.

Odovzdaj jej všetky majetky hmotné i duchovné, prirodzené i nadprirodzené.;

Odovzdaj jej všetko, čím si a čím budeš, všetko, čo robíš a budeš robiť. Nech nie je viac ani v tebe ani mimo teba nič, čo by nebolo jej.

3. – Neuspokoj sa, že sa jej oddáš tak, že sa staneš vecou Máriinou; chce ťa použiť nie ako nevládny predmet, lež ako vrelo milovaného syna, ktorý pomáha svojej Matke. Lebo - zjaví sa ti to neskôr - zveril som jej veľké poslanie vo svete, a aby ho vyplnila, potrebuje tvojej pomoci.

4. – Oddaj sa bez myšlienky na odvolanie.

Nie zo záujmov, nie aby si obdržal viacej, nie pre potechu, ktorú zakúsiš, keď dávaš, ale z čistej lásky. Ako som sa ja sám dal.

Budeš mať potešenie, ale stretneš sa i so skúškami: nemysli ani na jedno ani na druhé, Matka sa o všetko postará. Ohľadne seba myslí iba na to, aby si sa celkom dal, a to z lásky.

5. – Oddaj sa navždy.

Je mnoho takých, ktorí v okamihu horlivosti sľúbili, že odovzdajú všetko mojej Matke; ale je skoro práve toľko tých, ktorí, keď vo všeobecnosti dali všetko, v jednotlivosti všetko dali späť.

V hodinách skúšky, keď ich úplné oddanie vyžadovalo obety, povedali: „Tvrdá je to reč, ktože ju môže počúvať?“ (Ján 6,61) a nechceli ďalej kráčať po ceste svojho úplného zasvätenia.

Či i tak urobíš? Musíme byť niekedy hrdinskí, aby sme žili svoju úplnú príslušnosť k Márii, bo načim kráčať s Máriou až na vrchol Kalvárie. Cítiš sa schopným tohto hrdinstva?

6. – Zvykaj si často obnovovať zasvätenie nebeskej Matke.

Obnov ho pri prebudení, aby celý tvoj deň patrilo Matke.

Obnov ho, keď ma prijímaš v Najsvätejšej Sviatosti. V tomto okamihu, keď si iba jedno so mnou, oddaj sa mojej Matke, ako jej milované dieťa.

Obnov ho o troch hodinách popoludní na pamiatku slávnej hodiny, keď Mária obetujúc mňa, zrodila teba a počula odo mňa výrok: „Žena, hľa, tvoj syn!“ (Ján 19, 26).

Obnov ho pred svojimi hlavnými činmi, aby si sa rozpamätal, že nie pre seba máš pracovať, lež jedine pre ňu.

Obnov ho najmä v skúškach životných. Vtedy povedz: „ Ó Matka, keď v ohni svojej synovskej lásky odovzdával som sa celý tebe, nepredvídal som túto obeť. Ale chcel som sa dať celý a nechcem brať naspäť svoj dar. Všetko, čo chceš, pretože ty chceš, nech ma to stojí, čo stojí!“

7. – Ak sa chceš stať tak veľkodušným, že budeš vždy plne žiť svoje odovzdanie, nepúšťaj sa rozmýšľať nad obetou: pozri na mňa a pozri na svoju Matku. Láska ňu popohne a milosť ňu podoprie.

A ak cítiš, že tvoja odvaha chabne, modli sa. Vari Matka nepomôže svojmu dieťaťu, ktoré ju vzýva, aby jej zostalo verným? Azda tvoj starší Brat ti nedá sily, aby si kráčať k ideálu, ku ktorému ňu povolal?

Veriaci:

Patrím celý tebe, ó Matka, a všetko, čo mne prináleží, tebe prislúcha.

HLAVA II.

AKO JA, MILUJ MOJU MATKU

a) PREČO

Ježiš:

1. – Brat môj, láska ma učinila Synom Máriiným. V mojich vzťahoch k Matke všetko sa vysvetľuje láskou. Ak chceš pochopiť moju synovskú oddanosť k nej, porozumej najprv moju lásku k nej.

Ach, ako túžim, aby som preniesol do tvojho srdca trocha lásky k mojej Matke, lásky, ktorá horí v mojom srdci! Pracuj, aby si sa stal čistým, poníženým, veľkodušným, aby som mohol vliať do teba čím viac svojej synovskej lásky.

2. – Zopakuj si v utiahnutosti a modlitbe, čo som ti už dal vidieť o svojej láske k Márii: ako som ju vyvolil od večnosti a zahrnul výsadami; ako som žil v dôvernosti s ňou a ako som ju pridružil k svojmu poslaniu; ako ju milujem a budem milovať navždy skrze svätých a skrze celú Cirkev pozemskú i nebeskú.

3. – Potom vojdí ďalej do môjho srdca a rozjímaj o pohnútkach, ktoré ma priviedli k tomu, aby som ju tak miloval.

Miloval som ju a milujem, pretože je mojou Matkou, ale Matkou úchvatnej krásy a dokonalosti; Matkou, ktorá mi dáva viac radosti svojím najmenším slovom, svojím najnepatrnejším pohľadom, než mi dali kedy všetci svätí svojimi najhrdinskejšími skutkami; Matkou, ktorá ma miluje láskou vyššou nad všetky milovania, ktorými ma milujú anjeli a blažení; Matkou, ktorá žije iba pre mňa a prijíma dobrovoľne pre mňa najbolestnejšie mučenie, aké kedy číre stvorenie podstúpilo.

4. – Miloval som ju, pretože mi pomáhala splniť poslanie, ktoré mi zveril Otec.

Pretože mi dala moju ľudskú prirodzenosť, aby som mohol kázať ľuďom blahozvesť evanjelia a zomrieť za nich.

Pretože v tomto poslaní sa zjednotila so mnou svojou vôľou, svojimi prosbami, svojimi obetami, svojou prítomnosťou pri päte kríža.

Pretože až do konca časov bude pracovať na obrátení hriešnikov, na posvätení spravodlivých, na privedení bezpočetných duší ku mne.

Pretože ona je najväčším víťazstvom môjho vykupiteľského poslania, a že som ju vykúpil tak dokonalým spôsobom, učinil som viacej, než keď som vykúpil všetok ostatný svet.

5. – Miloval som ju a milujem ju, pretože jej zásluhou som mohol obetovať Otcovi poklony, zadosťučinenia a slávu nekonečnej hodnoty, čo by som mu nevedel dať bez ľudskej prirodzenosti, ktorou ma ona odiala; pretože spojila sa so mnou v mojich poklonách Otcovi a klaňala sa mu, uctievala a milovala ho natoľko, že sa mu toľko poklony nedostalo od všetkých svätých a anjelov v nebi spolu; a pretože skrze ňu budú lepšie chápať môjho Otca a budú chovať k nemu synovskejšie zmýšľanie.

6. – Neprestávaj rozjímať o nesmiernosti mojej lásky k Matke; nedosiahneš nikdy jej medzí, ani vo večnosti.

Keď rozjímaš o nej, postav sa na moje miesto, staň sa Ježišom, prvorodeným synom Máriiným, veď i tak môj život je tvojím životom, a pokúšaj sa cítiť, čo som ja cítil.

7. – Potom uvažuj o zvláštnej láske, ktorú ti Mária prináša.

Miluje ňu, pretože ja som ňu miloval natoľko, že som zomrel za teba, a moje milovania sú jej milovaniami.

Miluje ňu, pretože som ju urobil tvojou Matkou, a každá matka je láskou.

Miluje ňu, pretože každá matka miluje väčšmi dieťa, ktoré ju stálo viacej, a ty si ju stál nevýslovné utrpenia.

MilujeMiluje ňu, lebo si iba jedno so mnou, a milujúc teba, miluje mňa.

Veriaci:

Ó Ježišu, miloval som Máriu i keď som videl iba nejasne, čím je pre mňa. Či teraz. Keď začínam rozumieť skutočnosť jej materstva vzhľadom na mňa, tvoju lásku k nej a jej lásku ku mne, mohol by som nemilovať ju zo všetkých síl svojho bytia?

HLAVA III.

AKO JA, MILUJ MOJU MATKU

b) AKO

Ježiš:

1. – Brat môj, či miluješ opravdivo tú, ktorú ja tak milujem a ktorá teba miluje? Presvedčený si o tom, lebo sa tešíš, keď o nej hovoríš, a jasáš, keď ju ospevuješ. Ale na zemi milovať, to nie je natoľko tešiť sa a plesať, ako pracovať a trpieť.

2. – ak miluješ Máriu, budeš chcieť pracovať pre ňu.

Budeš šťastný, že jej dávaš svoju činnosť, svoj čas, svoje námahy.

Nijaká práca ti nebude príliš obťažnou, keď pôjde o jej slávu; nijaké podujatie sa ti nebude zdať nemožným, keď bude reč o podporení jej záujmov.

V okamihu, keď spoznáš, že nejaké podujatie mariánske je nad tvoje sily, priznaj si, že si ju prestal milovať.

Moja Matka však má pre teba prácu, prácu veľmi vznešenú a kde-tu veľmi ťažkú.

3. – Ak miluješ Máriu, budeš chcieť trpieť pre ňu.

K to nemiluje Máriu, keď mu načim trpieť pre ňu, nemiloval ju nikdy: miloval iba pre seba samého v potešeniach, ktoré mu dávala.

Nezdráhaj sa trpieť: odoprel by si milovať.

Nielen prijímaj utrpenie, ale miluj ho? Či nie si šťastný, že môžeš ukázať svoju lásku, či nie si šťastný, že môžeš milovať viacej?

4. – Aby si sa naučil milovať vždy viacej, užívaj štyri prostriedky, ktoré ti ukážem.

I. Usiluj sa konať čo možno s najväčšou láskou množstvo malých námah a obetí každodenného života. Keď dospeješ k tomu, že nepovieš svojej Matke nikdy nie v malých veciach, nepovieš nie ani vo veľkých veciach.

II. Neprestávaj sa poučovať o svojej Matke.

Uč sa v knihách o všetkom, čo môžeš, o jej veľkostiach, o jej poslaní, o jej živote, o živote tých, ktorí ju milovali a jej slúžili. A potom uvažuj o tom, čo si sa naučil. Neskončíš nikdy učiť sa o nej, pretože nikdy neporozumieš celkom, čo som pre ňu učinil a čo ona učinila pre mňa a pre teba.

III. Ži v ustavičnom spojení s ňou. Nebudeš môcť žiť v dôvernosti s ňou bez toho, že by si ju nepoznal každým dňom milšou a bez toho, že by si ju nemiloval každým dňom väčšmi. Neskôr ti vysvetlím, ako môžeš podľa môjho príkladu zostať s ňou vždy spojený.

IV. Konečne pros odo mňa milosť, aby si ju miloval a aby si ustavične rástol v láske k nej.

Láska k mojej matke je milosťou a to milosťou celkom osobitnou. Milosť sa dostáva modlitbou: pros a obdržíš.

Pros bez váhania, pretože táto milosť nemôže sa nezhodovať s mojimi plánmi.

Váhať znamenalo by nám utrhať, mne a mojej Matke; znamenalo by to predpokladať, že nechcem, aby si ju miloval.

Či i tvoju túžbu milovať ju, som ti ja nevnukol? Či by som ti ju nevnukol, ak by som jej nechcel zadosťučiniť?

Pros o túto milosť každý deň

Pros o ňu najmä, keď prídem k tebe v eucharistickom spojení.

Vtedy prídem k tebe ako Syn Máriin v tej ľudskej prirodzenosti, ktorú som obdržal od nej a ktorou ňu učiním účastným na svojom ožstve.

„Ten, ktorý mňa je, tiež bude žiť pre mňa“ (Ján 6,58). Milovať svoju Matku láskou, ktorou ja milujem, či to nie je žiť pre mňa?

Obzvlášť pri prijímaní dávam prechádzať láske k mojej Matke zo svojho srdca do srdca tvojho: najmä tu už nežiješ ty, lež ja žijem v tebe; nie ty miluješ Máriu, lež ja ju milujem v tebe.

Až doteraz si odo mňa takmer ani neprosil túto milosť; pros a obdržíš, aby tvoja radosť bola dokonalá.

Veriaci:

„Ó dobrý Ježišu, pre lásku, ktorou miluješ svoju Matku, daj mi, prosím ťa, aby som ju miloval opravdivo, ako opravdivo ty ju miluješ a chceš, aby sme ju milovali.“ (Cirk. modlitba)

HLAVA IV.

AKO JA, POSLÚCHAJ MOJU MATKU

Ježiš:

1. – Brat môj, chceš ako ja prejaviť lásku k mojej Matke? Buď jej poslušný ako ja.

Ako Dieťa dal som si od nej robiť, čo chcela; dal som sa položiť do jasiel, chovať, kojiť, zamotať do plienok, zaviesť do Jeruzalema, do Egypta, do Nazaretu.

Potom, keď som mal silu, pousiloval som sa vyplňať jej prania, ba uhádnuť ich a predísť.

Keď som priviedol do údivu mudrcov chrámových, vrátil som sa do Nazaretu s ňou a bol som jej poddaný.

Zostal som pri nej až do svojho tridsiateho roku vždy poslušný jej najmenším pokynom.

2. – Pociťoval som nevysloviteľné šťastie poslúchať ju. Svojou poslušnosťou som jej vynahradzoval, čo konala pre mňa a najmä, čo mala jedného dňa trpieť pre mňa.

3. – Poslúchal som ju vo všetkej jednoduchosti: hoci som bol jej Bohom, bol som i jej synom; bola mojou matkou a predstaviteľkou môjho otca.

Vo všetkej prostote rozkazovala mi a viedla ma, nevýslovne šťastná, keď videla, ako sa zaoberám jej najmenšími túžbami.

Chceš jej obnoviť toto šťastie? Poslúchaj ju, ako som ju ja poslúchal.

4. – Moja Matka má ti čo porúčať. Nariaďuje ti predne hlasom povinnosti.

Sú ľudia, ktorí myslia, že pobožnosť k Márii spočíva v obrazoch a sochách, sviečkach a kvetoch; druhí v modlitbových formulkách a piesňach; iní v citoch nežnosti a oduševnenia; ešte iní v úkonoch a obetiach zadosťučinenia.

Sú ľudia, ktorí myslia, že ju veľmi milujú, pretože radi hovoria o nej, alebo že v duchu si predstavujú, ako činia pre ňu veľké veci, alebo že sa snažia vždy myslieť na ňu.

Všetky tieto veci sú dobré, avšak nie podstatné.

„Nie každý, kto mi hovorí: Pane, Pane, vojde do kráľovstva nebeského, ale ten, kto činí vôľu môjho Otca, ktorý je na nebesách“ (Mat 7,21).

Nie tí, ktorí hovoria, Matka, Matka, sú pravými dieťkami Márie, lež tí, ktorí plnia vždy jej vôľu.

Teda Mária nemá inú vôľu ako ja, a ja chcem od teba, aby si plnil svoju povinnosť.

5. – Usiluj sa teda predovšetkým konať svoju povinnosť a činiť to z lásky k nej; svoju povinnosť veľkú či malú, ľahkú či ťažkú, zaujímavú či jednotvárnu a zjavnú či skrytú.

Aby si sa lepšie páčil svojej Matke, buď poddajnejší svojim predstaveným, láskavejší k seberovným, milší k nižším, úslužnejší ku všetkým. Buď presnejší v poslušnosti, svedomitejší v práci, trpezlivejší v skúškach.

6. – Avšak konaj všetko toto s najväčšou dávkou lásky, s usmievavou tvárou.

Usmievaj sa v svojej obťažnej práci, vo svojom všednom zamestnaní, v jednotvárnom postupe svojich povinností; alebo lepšie, usmievaj sa na svoju Matku, ktorá chce, aby si plnil svoju povinnosť oddane, aby si jej dokázal svoju lásku.

7. – Je ti ľahko spoznať vôľu Máriinu v tom, čo Boh rozkazuje; avšak čo ňa stojí, objaviť ju v tom, čo je dovolené!

Boh lásky nedovoľuje nič, iba čo je z lásky, a podľa svojich plánov lásky k ľuďom chce, aby na všetkom bola účastná jeho Matka.

Keď trpíš od vecí a najmä od ľudí, nepozerať ani na veci ani na ľudí! Pozerať na svoju Matku, ktorá nimi chce ťa očistiť a urobiť šťastnejším. Povedz jej: „Hľa, syn dievky Pánovej: staň sa mi podľa slova tvojho!“

8. – Mária ti posielala ešte iné prejavy svojej vôle: vnuknutia milosti. Každá milosť ti prichádza skrze ňu.

Keď ťa milosť povzbudzuje, aby si sa zriekol takého potešenia, aby si potlačil takú náklonnosť, aby si napravil takú chybu alebo nedbalosť, aby si konal taký skutok cnosti, to Mária ti sladko a láskave prejavuje svoje priania.

Niekedy sa naľakáš nad požiadavkami týchto vnuknutí. Neboj sa, to Matka k tebe hovorí. Matka ti chce len dobre.

Spoznaj jej hlas, uver jej láske a odpovedz áno na všetko, čo od teba žiada.

9. – Štvrtý spôsob poslúchať Máriu je v tom, že splníš osobitnú úlohu, ktorú ti zverí. Buď pripravený.

Veriaci:

Ó Ježišu, začínam chápať, celý môj program bude spočívať v tom, že budem konať, čo Duch Svätý povedal o tebe: „Bol im poddaný“ (Luk. 2,51)

HLAVA V.

AKO JA, CTI MOJU MATKU

Ježiš:

1. – brat môj, som Bohom, pred ktorým anjeli si zakrývajú tvár a ktorému sa v triaške klaňajú. Napriek tomu som ponížene uctieval Máriu; lebo hoci som Bohom, som jej Synom.

Ja som dal príkaz: „Cti otca svojho i matku svoju“ (2Kn. Mojž.20,12). Ako by som ho nezachovával v celej dokonalosti?

2. – Ctil som Máriu, pretože je mojou Matkou. Matkou neporovnateľne svätou a vznešenou, predstaviteľkou môjho nebeského Otca. Porozumej, ak môžeš,

hlbokú a zároveň nežnú úctu, s ktorou som ju ako Dieťa, potom ako Mladík, ďalej ako hotový Človek pozdravoval a držal sa pri nej, poslúchal ju, s ňou hovoril a vyplňal jej prania.

Akou šťastnou som ju videl pre svoje známky úctivosti. Ktoré prijímala prosto, pretože to bola vôľa Otcova, vždy opakujúc pre seba: „ Zhliadol na poníženosť svojej dievky... a povýšil ponížených“ (Luk. 1,48,52)

3. – Aby som si ju uctil, učinil som nesmierne viac, než že som prejavoval tieto známky úctivosti.

Či to nebolo z úcty k mojej Matke, že som ju vyňal zo zákona hriechu dedičného, zachránil od žiadostivosti, zahrnul toľkou pomocou, že nikdy ani najľahší závan hriechu nepoškvrní čistotu jej duše?

Či to nebolo z citu nekonečnej úcty, že som chcel uchovať nepoškvrnenosť jej tela v svojom počatí a vo svojom zrodení a preniesť toto panenské telo do neba, prv než by sa ho mohlo dotknúť porušenie hrobu?

Či to nebolo preto, aby som väčšmi vyvýšil svoju Matku, že som ju zahrnul od jej Nepoškvrneného Počatia prehojnosťou väčšej milosti, než všetkých ostatných tvorov spolu, že som ju pridružil k svojmu vykupiteľskému poslaniu a že som ju korunoval za Kráľovnú neba a zeme?

A- už som ti to povedal- či tieto známky úcty, ktoré cirkev vážnym hlasom svojich pastierov alebo oduševneného ľudu neprestávala rozmnožovať od storočia do storočia a bude rozmnožovať ešte väčšmi v budúcich storočiach, nie sú čiastočným uskutočnením mojej túžby poctiť moju Matku?

4. – „Lebo, zvolala jedného dňa pod vnuknutím môjho Ducha, hľa, odteraz blahoslavenou ma nazývať budú všetky pokolenia“ (Luk. 1,48).

Jej proroctvo musí sa vyplniť, na celej zemi musí byť posvätené meno môjho Otca a oslávené meno mojej Matky.

5. – Aby si uctieval Máriu, ako som ju uctieval ja a chcem, aby bola uctievaná, začni tak, že ju lepšie budeš chápať.

Neprestávaj rozjímať o jej hodnosti, o jej výsadách, dokonalosti, jej poslaní.

Potom sa uponíž vo svojej ničote a biede: čím menším sa staneš, tým budeš súcejším porozumieť veľkosť mojej Matky. Predovšetkým daj vojsť do

svojej duše zmýšľaniu mojej duše: pozeraj na Máriu mojimi očami, obdivuj ju mojím duchom, raduj sa z jej krásy mojím srdcom.

6. – Uctievaj ju tak, že ochotne sa zúčastníš na modlitbách a verejných slávnostiach, ktoré sa konajú na jej počesť.

Uctieva ju nejakými úkonmi zbožnosti, ktoré jej budeš verne obetovať každý deň; obetami, ktoré si uložíš, aby si napomáhal jej oslávenie.

Uctievaj ju tak, že ju učíš známu a milovanou okolo seba; že sa zjednotíš s inými jej omilostenými synmi, aby si jej slúžil s nimi.

Uctievaj ju tak, že sa jej oddáš celý, bojujúc pre ňu a s ňou. Ako?

Objasní ti to v ďalšom.

Uctievaj ju predovšetkým svojím chovaním. Staň sa svätým a učíš viacej na jej počesť, než ako prostredný kresťan by si skladal učené diela o nej.

7. – Uctievaj ju v mojom i svojom mene.

Uctievaj ju za tých, ktorí ju nectia, za pohanov, ktorí ju nepoznajú, za bludárov, ktorí jej utrhávajú, za zlých kresťanov, ktorí zabúdajú k nej sa modliť, za duše zasvätené, ktoré sa javia nedbanlivými v jej službe.

8. – Uctievaj ju z celej svojej sily, pretože je nad všetku slávu a nestačíš ju nadostač chváliť.

Uctievaj ju a neboj sa, že preháňaš: nebudeš ju uctievať nikdy tak, ako som ju ja uctieval a ako chcem, aby si uctieval ty.

Veriaci:

„Nech je požehnané meno Panny Márie, teraz i na veky vekov!“

HLAVA VI.

AKO JA, PODOBAJ SA MOJEJ MATKE

Ježiš:

1. – Brat môj, deti sa podobajú svojej Matke. Ja som sa podobal svojej Matke viac než iné dieťa.

Keďže som sa zrodil iba z nej, rysy mojej tváre, môj pohľad, moje držanie tela, moje pohyby, môj chod, celý môj zovňajšok upomínal na moju panenskú matku; kto ma videl, hneď vo mne spoznal syna Máriinho.

Ešte väčšmi než rysy tváre zrovnávali sa naše duše.

Môj Otec vytvoril Máriu podľa môjho obrazu, aby potom ona ako ozajstná Matka, vytvorila mňa podľa svojho obrazu. A následkom ustavičného úsilia pozorovať ma, rozjímať vo svojej duši o všetkom, čo som konal a hovoril, napodobňovala celé moje chovanie s neporovnateľnou dokonalosťou. Preto o všetkých veciach mali by sme tie isté myšlienky, tie isté city, tú istú vôľu. Jej duša prešla do mňa a moja do nej.

2. – Usiluj sa, aby si sa podobal mojej Matke, ako ja som sa jej podobal. Podobaj sa jej podľa zovňajšku svojou skromnosťou. Aby pri pohľade na teba cítilo čosi z tej úcty a skromnosti, ktorou boli unesení tí, ktorí videli moju Matku.

3. – Pripodobňuj sa jej predovšetkým podľa svojho vnútra.

Napodobňuj jej cnosti. Sú nekonečne vznešené a zároveň neporovnateľne prosté, pretože život Máriin bol podobný tvojmu a je ti ľahko porozumieť alebo uhádnuť, ako konala, alebo aby konala na tvojom mieste.

Ako ona budeš sa priúčať cnostiam najprv na mne. Potom budeš pozorovať moju Matku, aby si spoznal, ako ich ona prevádzala.

Odo mňa obdržíš ponaučenie. Ale toto naučenie lepšie porozumieš až vtedy, keď ti tvoja Matka vysvetlí.

4. – Buď čistým, aby si bol hodným dieťaťom Panny Márie.

Buď poníženy a jednoduchý, zabúdaj na seba, ako zabudla na seba dievka Pánova.

Buď uzobraný v Bohu a po príklade mojej Matky rozjímaj o všetkom, čo bolo zjavené o mne.

Buď pevný vo viere, veriac napriek opačnému zdaniu slovu Pánovmu, ako mu verila ona.

Buď poddaný všetkým prianiam Božím, vediac odpovedať Bohu iba jedno slovo: „Ajhľa, syn tvojej dievky, staň sa mi podľa slova tvojho.“

Buď plný lásky k blížnemu, oddávajúc sa mu ako Mária u Alžbety, v Káne a najmä na Kalvárii.

Spomedzi cností mojej Matky usiluj sa napodobňovať obzvlášť tú, ktorá ti najviac chýba a ktorá ti je najpotrebnejšia.

5. – Napodobňuj nielen jej cnosti, ale tiež jej chovanie k ľuďom, ktorí jej boli blízki. K jej vremlilovaným rodičom, Joachimovi a Anne; k Jánovi, môjmu premilému učeníkovi a môjmu zástupcovi u nej; a nadovšetko k Jozefovi, jej ženíchovi a môjmu panickému otcovi, ktorého zahŕňala nevýslovnou láskou, úctou a povďačnosťou za všetko, čím bol pre mňa a pre ňu. Nebol by si naozaj jej dieťaťom, keby si sa neusiloval milovať a ctiť toho, kto jej bol tak drahý.

6. – Nasleduj predovšetkým jej chovanie voči mne.

Mária bola stvorená iba pre mňa; dýchala, pracovala, znášala iba pre mňa.

Pri nej sa naučíš žiť iba pre mňa a obetovať sa celkom mojej veci.

A naučíš sa to rýchle a dokonale. Lebo rozjímanie o chovaní mojej Matky ku mne bude vplývať na teba silou príťažlivosti a prerodu, silou moci a nežnosti, porozumenia a lásky a tiež celkom zvláštnej milosti.

Pri nej okúsiš na základe toho zaslúbenia, ktoré jestvuje medzi matkou a dieťaťom, čo ona pociťovala pri mne. Aký div, keď pri nej dospeješ ľahko k tomu, že prevezmeš moje zmýšľanie?

7. – Nasledujúc ju prídeš tiež k dôvernosti s mojím nebeským Otcom, v ktorom spoznala od svojho Nepoškrvneneho Počatia, že je jeho premilenou dcérou, a s duchom Svätým, ktorý si ju vyvolil za Nevestu nekonečne milovanú.

8. – Nasledovanie mojej Matky ti vnukne ešte iné myšlienky, myšlienky nekonečnej lásky k dušiam. O tomto ti bude hovoriť ona sama.

Veriaci:

Ó Ježišu, učiň ma podobným svojej Matke, aby ma ona učinila podobným tebe.

HLAVA VII.

AKO JA, DÔVERUJ MOJEJ MATKE

Ježiš:

1. – Brat môj, každé dieťa dôveruje svojej matke; priam tak dôveroval som ja svojej.

Dôveroval som jej vo svojich potrebách hmotných.

Živím vtákov nebeských, odievam ľalie poľné do ich skvelého rúcha; lež chce som byť utisnutý na takú istú hmotnú pomoc, ako všetky ostatné dietky ľudské. Dôveroval som svojej Matke: živila ma, šatila ma a starala sa o mňa.

Môj život bol ohrozovaný. Nezarmucoval som sa nad tým: Matka ma niesla do cudzieho kraja, zatiaľ čo ja som spokojne spal v jej náručí.

2. – dôveroval som svojej Matke v plnení svojho poslania.

Len čo som sa vtelil, chcel som posvätiť svojho predchodcu, zjaviť sa Židom a pohanom, starcovi Simeonovi a prorokyni Anne: zveril som to svojej Matke.

Ako nový Adam, chcel som si pridružiť Matku ako novú Evu, aby sme napravili prvý hriech súčinnosťou vôle, modlitby a obety: porozumela dokonale a veľkodušne súhlasila.

3. – Zveril som sa jej v úzkostiach, ktoré mi spôsobovalo toto poslanie.

Duša moja bola smutná nad všetko pomyslenie. Smutná pri pohľade na celkom hmotnú, často pokryteckú bohoslužbu, ktorú vzdávali môjmu Otcovi; smutná pre nepochopenie davu, pre odpor a zlú vôľu nepriateľov, pre pozemské zmýšľanie a nestálosť priateľov; smutná predovšetkým pre stratu nespočetných duší, nekonečne drahých, a pre ktoré som mal daromne preliať svoju krv. Bol

som smutný až k smrti, takže som prosil Otca, aby oddialil odo mňa kalich tento.

A pri tom všetkom mal som nesmierne potešenie: Matku. Ona ma rozumela: ona vedela sa klaňať v duchu a v pravde. Ona sa zúčastňovala na mojich sklamaníach a úzkostiach; ona ma milovala tým väčšmi, čím hanobnejšie bol som napádaný farizejmi a zbabelejšie opúšťaný učeníkmi; bedlila a modlila sa so mnou po celý čas môjho skrytého života a za môjho verejného účinkovania; ona bola pri päte kríža veriac neochvejne, keď všetci ostatní boli otrasení vo viere; v nej moje vykupiteľské dielo došlo plného úspechu, ona bola mojím najväčším triumfom.

4. – Podľa mňa dôveruj mojej Matke.

Dúfaj: je všemohúcou. Či som ju neučinil rozdávatelkou všetkých milostí? Či nemôže dať všetko, čo chce, komu chce, kedy chce?

Dúfaj: je najlepšia: Keď som ju učinil všemocnou, či som mohol nezrobiť ju i najmilostivejšou?

Dúfaj: som jej dieťaťom; či by som mohol odoprieť niečo svojej Matke?

Dúfaj: si jej dieťaťom; či matka odoprie kedy svojmu dieťaťu, čo mu môže dať?

Dúfaj: celkom si sa jej odovzdal; či by mohla byť menej veľkodušnou, než ty?

Dúfaj: dávajúc tebe, mne dáva, lebo vie, že žijem v tebe a že čokoľvek činí najmenšiemu z mojich bratov, mne činí. Keď ju vzývaš, pôsobíš jej radosť, že sa stará i naďalej o mňa, že ma chová, pestuje, chráni pred nebezpečím, že ma vychováva.

Dúfaj: túži dať ti viacej, než ty túžiš prijať, pretože miluje ňu a miluje mňa v tebe viac, než ty môžeš milovať sám seba.

Dúfaj, pretože by si ju zarmútil váhajúc; lebo váhať by znamenalo pochybovať o láske mojej Matky ku mne a ku tebe.

5. – Prečo však tvoja dôvera nie je vždy neochvejná?

- Nezasluhuješ, povieš, aby ňu Matka vyslyšala pre tvoju vlažnosť v jej službe.

- Tvoja vlažnosť je veľká; nebude však nikdy tak veľká ako láska tvojej Matky.

Musíš dôverovať nie preto, že si dobrý ty, ale preto, že ona je dobrá. Či prestane ona byť dobrou, keď ty si zlý?

6. – Nevieš však, či tvoja prosba súhlasí so zámermi Božími o tebe; a preto váhaš.

Počuj, naučím Ťa spôsob modlitby, ktorá vždy zodpovie Jeho zámerom a ktorý môžeš pestovať vždy s nezlomnou dôverou.

Porozumej najprv toto dobre:

I. ohľadom každej tvojej potreby má tvoja Matka úmysly lásky.

II. Jej úmysly sú vždy súhlasné s plánmi Božími a vždy uskutočniteľné.

III. stoja vždy viac, než tvoje vlastné úmysly, lebo Mária vie lepšie než ty, čoho ti treba a má s tebou väčšie zámery než ty sám.

Zakaždým teda, keď pocítiš túžbu, pros Matku, aby uskutočnila svoje úmysly ohľadne tejto túžby; a buď istý, neochvejne istý, že obdržíš, alebo čo si žiadaš, alebo niečo lepšieho; a že obdržíš nie podľa svojich úzkoprsých predstáv, lež podľa jej nekonečnej lásky.

Veriaci:

Hej, Ježišu, to bude nádherné! Odteraz, aby som mal vieru, ktorá prenáša vrchy, a aby som bol vyslyšaný nad svoje očakávanie, stačí mi v každej potrebe, že budem vzývať svoju Matku, aby uskutočnila so mnou svoje úmysly.

HLAVA VIII.

AKO JA, ŽI V ZJEDNOTENÍ S MOJOU MATKOU

Ježiš:

1. – Brat môj, mám ti zjaviť ešte iný rys, základný rys mojej synovskej úcty k Matke: môj život spojenia s ňou.

Ak pre dieťa niet sladšej veci než dôvernosť s matkou, akou slasťou bol môj dôverný život s Máriou?

Radosti tých deväť mesiacov nevýslovného spojenia, keď som bol iba jedno so svojou Matkou a keď ona, živý svätostánok, ma ustavične nosila v sebe; lebo na rozdiel od ostatných detí, som spoznal svoju Matku od prvého okamihu môjho pozemského jestvovania a odvtedy bola to ustavičná výmena myšlienok a lásky medzi ňou a mnou.

Radosti tých tridsať rokov dôvernosti bez páru v Betleheme, v Egypte, v Nazarete, keď ma nosila vo svojom náručí, videla ma po svojom boku, zabávala sa so mnou slovom alebo pohľadom. Tridsať dlhých rokov iba s ňou a Jozefom!

Nie menej hlboké radosti troch posledných rokov môjho života, keď uprostred nepochopení zástupov, neobrátených priateľov, zúrivosti nepriateľov myslel som na tú, ktorá vo svojom malom domčeku nazaretskom myslela na mňa, chápala ma, milovala ma a obetovala otcovi za úspech môjho poslania ustavičné prosby a žertvy.

2. – Mal som poznať aj iné radosti: potechy, ktoré mi spôsobovala veľkodušnosť apoštolov, viera a oddanosť veľkého počtu učeníkov a výhľad na nespočetné duše celkom čisté, celkom prosté, celkom vznešené, ktoré až do konca časov budú veriť v moju lásku a celkom sa mi oddajú. Ale všetky tieto ostatné potešenia spolu nedosiahli nikdy najmenej radosti, ktorú som nachádzal v tejto jednote medzi mojou Matkou a mnou, v tomto zliatí našich dvoch duší v jednu.

3. – teda, brat môj premilený, chcem, aby si mal s nami účasť na tomto zjednotení, žeby si mal podiel na týchto radoostiach.

Nájdeš v tom zároveň nekonečnú potechu, nesmiernu ľahkosť v konaní všetkých ostatných prejavov synovskej úcty, ktoré som ňu naučil.

Pri Márii pousiluješ sa ako by pudovo obnoviť a prežiť úplne svoje zasvätenie sa jej; budeš vidieť ako každým dňom rastie tvoja synovská láska; zhladáš ľahkým poslúchať všetky jej nariadenia až do jej najmenších prianí; uhádneš známky úcty, ktoré jej spôsobia najviac potešenia; dáš sa dobrovoľne nasledovať jej cnosti a celé jej chovanie; pocítiš nepremožiteľnú dôveru v jej materinskú dobrotu.

Pri nej sa naučíš mnoho vecí, ktoré som ti nevysvetlil, pretože tvoje srdce ich uhádne samo.

4. – Pousiluj sa teda dospieť podľa môjho príkladu k čím užšej dôvernosti s mojou Matkou. Zjednoť sa s ňou v modlitbe.

Buď verný v každodennej obnove svojho mariánskeho zasvätenia, pri každodennom odbavovaní ruženca - a pri modlitbách, ktoré si sa rozhodol obetovať jej každodenne, a viac ráz cez deň zdvihni svoj zrak k tej, ktorá ustavične má pohľad uprený na svoje Dieťa.

5. – Ale modliac sa k nej rozpomeň sa, že v mojom mene sa k nej obraciaš; že to ja tvojím srdcom i tvojimi ústami ďalej ctím a milujem svoju Matku.

6. – Ba i keď chceš hovoriť s otcom, alebo so mnou, začni tak, že sa zjednotíš s mojou Matkou.

Pri nej tvoja uzobranosť bude hlbšia, viera pevnejšia, dôvera úplnejšia, láska horúcejšia. K príprave tvojho úbohého srdca pripojí sa celkom dokonalá príprava tvojej Matky.

7. – Najmä sa utiekaj k Márii, keď ma prijmeš vo Sviatosti mojej lásky, pros ju, aby ti požičala svoju vieru, nádej, dôveru, lásku. Pros ju, aby ti ma dala a aby ňu premenila vo mňa.

8. – Zjednoť sa s ňou v konaní.

Pracoval som pre Matku a s Matkou. Čiň podobne.

Obetuj jej každé svoje konanie, avšak neobmedzuj toto obetovanie na holú formulu. Čiň iba to, čo ona chce, lebo to ona chce a ako to ona chce.

Chráň sa, aby tvoje vrtochy, náklonnosti alebo záujmy nenahradili tvoj pôvodný úmysel. Predovšetkým v práci, ktorá je spojená s nebezpečenstvom, že ňa celkom zaujme alebo rozruší; usiluj sa zrieknuť sa všetkého hľadania samého seba, aby si konal iba podľa názorov Máriiných.

Nauč sa postupne obnovovať svoje zasvätenie i za svojich úkonov, hoc by to bolo čo len pohľadom.

9. – Zjednoť sa s ňou vo všetkých pocitoch svojej duše! Srdce mojej Matky a moje srdce tlkli vždy jednohlasne: moje radosti boli jej radosťami; moje zarmútenia jej zarmúteniami; moje nádeje jej nádejami; moje názory jej názormi; moje milovania jej milovaniami.

Oznám svojej Matke všetko, čo ňa rozruší, všetko, čo ňa pohne. Ona rozumie, čo sa zmieta na dne tvojho srdca, rozumie, čo ty sám nemôžeš rozumieť.

Si smutný? Vyroprávaj jej svoj zármutok a ona ti pomôže znášať ho, alebo ho premení na radosť.

Si šťastný? Vyroprávaj jej svoje šťastie a ona ho znásobí a očistí.

Cítiš sa malomyseľným? Predlož jej svoje obavy alebo svoj neúspech a ona ti dá pravého úspechu.

Mal si úspech v dajakom podujatí? Choď jej poďakovať a pros ju, aby ti zaistila ovocie úspechu.

Nevieš vo svojich zmätkoch, ktorou stranou sa pustiť? Porad sa jej: osvieti ňa a povedie ňa.

Cítiš sa bez sily a vôle? Choď k nej, aby ti prinavrátila rozhodnosť.

10. – Rozprávaj jej nielen svoje hlboké pohnutia, lež všetko až po jednoduché úvahy a dojmy, ktoré ti vnuká tvoje obyčajné zamestnanie. Či dieťa nečiní podobne so svojou matkou? A myslíš, že ja som nekonal podobne, keď som bol pri matke?

11. – V týchto ustavičných vzťahoch k Márii nepotrebuješ mnoho slov. koľko ráz deti, aby oboznámili matku so svojimi citmi alebo starosťami, zvolajú iba :

„ Mamička! “ a pozrú na matku, a tá porozumie znamenite, čo jej chcú povedať. Lepšie než iná matka, vedela moja Matka, čo som jej chcel povedať, keď som vyslovil jej meno a pozrel na ňu. A jej pohľad odpovedal môjmu pohľadu. Ach, nekonečná radosť pre mňa i pre ňu.

Aby si vyrozprával Márii svoje potreby alebo city, povedz jej prosto „ Matka!“ a pozri na ňu na okamih, vložiac do toho mena všetko, čo jej chceš vyjadriť podľa prípadu: prejav lásky, obetovania, práce, výkrik úzkosti, vďaku, radosť alebo žiaľ. A Matka ťa porozumie a odpovie, ako to vie, na volanie svojho dieťaťa...

Veriaci:

Ježišu, žiť ako ty, v ustavičnej dôvernosti s Máriou, to bude ozaj nebo na zemi!

HLAVA IX.

POĎ POČÚVAŤ SVOJU MATKU

Ježiš:

Brat môj, začal si chápať čo som učinil pre svoju Matku a čo máš ty činiť pre ňu podľa môjho príkladu. Ešte si nepochopil všetko, čo urobila pre mňa a čo chce urobiť pre teba.

Vychovala ma ako každá pravá matka vychováva svoje dieťa a pridružila sa k môjmu vykupiteľskému poslaniu.

I teba chce vychovať a pridružiť k svojmu spoluvykupiteľskému poslaniu.

No poučí ťa sama o svojich plánoch. Počúvaj ju učenlivo a poslúchaj ju s láskou, tak ako som jej ja bol poddaný s nesmiernou láskou.

Veriaci:

Ježišu, Synu Boží a Synu Márie, Stvoriteľ a Brat môj! Čím sa ti odvdáčim za všetko, čo si mi dal?

Vieš, že nemám nič, čo by mne prislúchalo, iba ničotu a hriech.

Avšak s tvojou milosťou môžem ti dať, čo odo mňa žiadaš: Chcem byť pre Máriu, čím si ty bol pre ňu; chcem ti dopriať, aby si ju naďalej miloval skrze mňa.

A ty, ó Mária, Matka Božia, a Matka moja! Vyvolila si ma za svoje vremlilované dieťa. S tvojou pomocou budem pre teba druhým Ježišom.

Hľa, chceš ma poučať a riadiť. Hovor, Matka, tvoje dieťa počúva, porúčaj mi, čo chceš a vypros mi milosť vyplniť, čo si mi poručila.

KNIHA TRETIA.
PREMENA V JEŽIŠA

HLAVA I.

MÔJ CIEĽ: PREMENIŤ SA V JEŽIŠA

Mária:

1. – Milovaný synu, ktorého som splodila, splodiac Ježiša, v ktorom vidím Ježiša a ktorého milujem láskou, akou milujem Ježiša, môj prvorodený syn Ťa naučil, aby si bol pre mňa, čím mi bol on sám; ja chcem byť pre teba, čím som bola pre neho.

2. – Ako on, odovzdal si sa mi celý. Ja Ťa však nechcem uchovávať iba pre seba. Pre Ježiša a pre teba, pre Ježiša v tebe a iných som Ťa povolala, aby si bol mojím milým dieťaťom. Ešte nemôžeš pochopiť všetko, čo ti hovorím. Pochopíš to postupne.

3. – a predovšetkým chcem sa zaoberať tvojou výchovou, ako som to robila pre svojho syna Ježiša. Si mojím dieťaťom, lebo si iba jedno s ním; budem vychovávať znovu jeho vychovávajúc teba.

4. – vychovávať Ťa znamená naučiť Ťa žiť plne životom Ježišovým, myslieť ako on, chcieť ako on, hovoriť a konať ako on, premeniť Ťa v neho. Znamená to previesť v tebe premenu podobnú tej, ktorú kňaz prevádza v hostii; pre zmysly oblátka je vždy chlebom, ale pre vieru je Ježišom.

Ty podľa zovňajšku zostaneš sebou; avšak vnútorne, v určitom zmysle, budeš Ježišom.

5. – ideál príliš vznešený pre teba, myslíš si. Neľakaj sa: poznám dobre Vzor. Ktorý máš znázorniť a ja viem stvárňovať duše na jeho podobu. Všetci svätí stali sa svätými skrze mňa. Čo som urobila pre iných, prečo by som to nemohla pre teba? Nechaj ma iba konať a byť učenívým.

6. – ukážem ti viac cvičení súcich na to, aby ti pomáhali v tejto premene. Venuj sa im postupne a neprechádzaj na druhé, kým si nenadobudol cviku v jednom. Avšak keď si raz privlastnil jedno cvičenie, neopúšťaj ho nikdy.

Veriaci:

Ó Matka, stať sa svätým! Ja biedny hriešnik, tak vinný v minulosti, tak vlažný v prítomnosti, tak nestály, obávam sa, v budúcnosti...Ale odovzdávam sa ti. Všetky zázraky sú ti možné, i zázrak učiniť zo mňa svätca. Vypros mi, aby som nikdy neodporoval tvojim prianiam.

HLAVA II.

NAUČ SA MYSLIEŤ MYŠLIENKY JEŽIŠOVE

1. V knihách.

Mária:

1. – Synu, aby si sa naučil žiť životom Ježišovým, musíš najprv myslieť myšlienky Ježišove.

Svet zmýšľa svojím spôsobom, a Ježiš celkom opačným spôsobom. Tvoje zmýšľanie je často bližšie zmýšľaniu sveta, než zmýšľaniu Ježišovmu.

2. – Zmýšľanie Ježišovo je zaznačené v evanjeliu a tiež v knihách napísaných ľuďmi, ktorí boli plní ducha evanjelia. Predovšetkým tam musíš sa s ním oboznamovať.

Vyhrad' si každý deň niekoľko okamihov, ktoré zasvätiš nábožnému čítaniu. Či nemôžeš nájsť denne aspoň štvrt' hodinky, alebo čo len päť minút? Nájdeš si čas pre hŕbu iných zamestnaní ďaleko menej potrebných.

Nech by však bolo tvoje denné čítanie čo ako krátke, nevymeškaj ho nikdy.

Vymedz si dobre chvíľu, kedy sa doň dáš, či to na počiatku, či uprostred, či ku koncu dňa, a buď presný, aby si ho začal v stanovený okamih.

3. – Na počiatku čítania pros odo mňa, aby som ti dala porozumieť, o čom ťa Ježiš poučí, a za čítania mi oznám uváženia, ktoré ti vnukne.

Keď čítaš, uváž si, že to Ježiš k tebe hovorí.

Čítaj úctivo, aby si vzdal česť slovu Ježišovmu.

Čítaj pomaly, bez náhlenia, nie aby si zadosťučinil svojej zvedavosti, ale aby si porozumel duchu Ježišovmu a naučil sa žiť z jeho života.

Vzťahuj prečítané na svoj život; pozoruj, čo máš opraviť vo svojich myšlienkach, vo svojom chovaní a skonči čítanie rozhodnutím, ktoré mi zveríš.

HLAVA III.

NAUČ SA MYSLEŤ MYŠLIENKY JEŽIŠOVE

2. V priamom spojení s ním.

Mária:

1. – Synu, je aj iná cesta, aby si prišiel k tomu, že budeš myslieť myšlienky Ježišove, cesta veľmi rýchla, veľmi istá; pozostáva v tom, že sa dáš do priameho spojenia s ním.

2. – Rozjímaj o Ježišovi obzvlášť v Evanjeliu.

Počúvaj jeho slová, pozoruj jeho činy. Ale nezastavuj sa pri zovňajšku, prenikni do jeho duše a objav tam, čo svojimi slovami alebo činmi myslel, cítil, chcel.

Vid' najmä, ako uňho každé slovo, každý pohyb vychádza z úkonu lásky. Ježiš je viac ako majster prednášajúci slová múdrosti; je Bohom lásky; nepochopil si jeho učenie, ak si neprišiel až k zdroju tejto náuky, k nekonečnej láske srdca Ježišovho.

3. – Z rozjímania o Ježišovi zahĺb sa na okamih do seba samého. Ujasni si, akosi ďaleko od toho, aby si myslel, cítil, chcel a konal ako on.

Uváž si, čo ti treba urobiť, akým prekážkam musíš vyhnúť, aké prostriedky použiť, aké obety si uložiť, aby si prišiel k tomu, že sa premeníš v neho.

4. – Pozerajúc na Ježiša a na svoje chovanie v svetle Ježišovom, hovor s ním.

Hovor s ním, ako by si ho videl. Či nie je v tebe, či nepočuje tvoj hlas práve tak ako kedysi Petrov, Magdalénin, alebo Jánov? Či ňa nemiluje, ako miloval svojich učeníkov, obzvlášť teba, ktorého mi dal, aby si bol, ako Ján, mojím milovaným dieťaťom?

Vrav s ním priamo, bez formúl. Povedz mu jednoducho, čo myslíš, po čom túžiš, ako by si hovoril s bratom alebo s dôverným priateľom.

5. – Nezabúdaj sa zjednotiť so mnou v tomto rozhovore s Ježišom. Vieš, že som vždycky pri tebe a aby si našiel syna, musíš prejsť cez Matku.

Budeš sa môcť o tom presvedčiť: budeš menej uzobraný, menej dôverný, menej zhovorčivý s ním, keď ma nebudeš cítiť pri sebe.

Strávila som svoj život tak, že som rozjímalala o tom, čo som videla a počula o svojom synovi. Celé rozjímanie, ktoré budeš viesť o ňom, bude iba opakovaním rozjímania, ktoré som kedysi mala ja. Poď ku mne a ja ti dám porozumieť, precítiť časť toho, čo som chápala a cítila ponoriac sa do tajomstiev Ježišových.

6. – neusiluj sa rozmnožovať myšlienky a úsudky. Uspokoj sa, že veríš, že miluješ a sa modlíš.

Ver! Ak Ježiš povedal toto alebo ono, jeho slovo rozhoduje o všetkom. Je neúčinné hľadať iné dôvody. On to povedal, teda je to pravda, neomylná pravda: ver!

Ľudia okolo teba budú tvrdiť opak, aspoň svojím chovaním. Nezáleží na tom. Ježiš povedal: ver! Ľudia pominú: pravda Pánova zostane na veky.

Tvoja zmyselnosť sa postaví na stanu ľudí, alebo aspoň zostane ľahostajnou k učeniu Ježišovmu. Nezáleží na tom; ide o to, nie cítiť, ale veriť. Ježiš to povedal: ver!

Zjednoť sa so mnou a budeš veriť vierou čistejšou a pevnejšou.

Rozmnožuj úkony viery. Rozmnožuj ich, nie ako by si ovplyvňoval seba samého, ale aby si dal preniknúť pravde Božej až do dna svojej duše a aby si dobre pochopil jej praktické dôsledky.

7. – Miluj! Miluj pravdu, pretože Ježiš ju miloval; miluj ju, pretože on ju miloval iba z lásky.

Miluj obzvlášť Ježiša a uč sa ho milovať vždy väčšími. Milujúc ho viacej, budeš nasledovať i bez toho, že by si na to myslel, celé zmýšľanie jeho duše.

Pod' ku mne a ja spojím svoju lásku s tvojou a spolu budeme milovať Ježiša láskou neporovnateľne silnou a čistou.

8. – Modli sa! Modli sa k Ježišovi, aby pomáhal tvojej nevere. Pros, aby dal prejsť do teba svojim myšlienkam, citom a prániam.

Modli sa ku mne, aby som ti zjavila Ježiša a aby som ti dala žiť jeho životom.

9. – Z vlastnosti Kristových poučaj sa obzvlášť o tej, ktorá ti najviac chýba, alebo pre ktorú cítiš zvláštnu náklonnosť, alebo ktorej súrnu potrebu ti zjavila nedávna príhoda, ktorá rozbúrila tvoju dušu.

10. – Miesto Evanjelia môžeš použiť aj inú nábožnú knihu alebo slová modlitby alebo svätú pieseň. Ale usiluj sa všetko sústrediť na Ježiša, všetko veriť, milovať a konať pre Ježiša.

11. – Priprav sa na svoj rozhovor s Ježišom predvídajúc, čo mu chceš povedať a lepšie sa sústreďujúc.

Rozhovor začni nemeniteľne tým, že ma poprosíš, aby som ťa priviedla k svojmu Synovi; postav sa do jeho a do mojej prítomnosti.

Skonči praktickým rozhodnutím, ako ťa to naučím v nasledovnom.

12. – Cez deň sa usiluj, aby si obnovil z času na čas v zhone, v prestávkach medzi svojimi prácami myšlienku, ktorá na teba v rozhovore s Ježišom najviac zapôsobila a opakuj úkony viery vzhľadom na tento bod.

13. – Či začínaš chápať pravdu toho, čo som ti hovorila pred chvíľou o dôležitosti tohto cvičenia pre toho, kto sa chce naučiť myslieť myšlienky Ježišove?

Ak áno, pochopíš tiež, že nemáš nikdy nijakú cenu zameškať tento každodenný rozhovor s ním.

Stanov si presný okamih, kedy sa mu budeš venovať, i trvanie, ktoré naň môžeš obetovať a potom nech príde čokoľvek, drž sa toho, k čomu si sa rozhodol.

Skráť ho, ak treba, Nevymeškaj ho nikdy.

Nevynechaj ho pod zámienkou, že sotva máš kedy odbaviť svoju rannú a večernú modlitbu; radšej skráť modlitbu napoly, aby si mal niekoľko okamihov na rozhovor s Ježišom.

Nevynechávaj ho namietajúc, že inak môžeš konať nábožné čítanie. Použi čítanie ako prípravu na rozhovor, ale vyhraď si vždy niekoľko minút na priame spojenie s Ježišom.

Nevypúšťaj ho pre mnohotvárnosť svojich povinností: čím viac máš povinností, tým je potrebné, aby si sa ovládal; a niet lepšieho prostriedku ovládať sa, ako ovládať sa v Bohu.

Najviac plodnej práce vykonali ľudia, ktorí boli najviac zjednotení s Ježišom.

Nezanechávaj ho, pretože si bol vlažný a neverný a že sa cítiš bez myšlienky a citu; kto ňa očistí, kto ňa vylieči, ak nie Ježiš? Pod' so mnou k nemu.

14. – Porozumel si ma, synu? Alebo sa oddáš s rozhodnosťou a vytrvalosťou cvičeniu, ktoré som ňa naučila - a vtedy mi bude ľahkým premeniť ňa v Ježiša. Alebo nebudeš mať odvahy sa mu venovať - a vtedy ostaneš v prostrednosti a ja ňa nebudem vedieť použiť na poslanie, ktoré som ti určila. Vyvoľ si!

Veriaci:

Ó Matka, dávam, ti svoje čestné slovo, že nikdy pod nijakou zámienkou nevynechám svoj denný rozhovor s Ježišom a s tebou. Pod tvojím riadením chcem sa usilovať ustavične sa učiť o tvojom Synovi.

HLAVA IV.

VEĽKÝ NEPRIATEĽ JEŽIŠOV V TEBE

Mária:

1. – Synu, nestačí, že poznáš myšlienky Ježišove k tomu, aby si žil hneď život Ježišov. Musíš zároveň premáhať a krotiť nepriateľov, ktorí sa stavajú proti životu Ježišovmu v tebe.

Vedz však, že najnebezpečnejší z týchto nepriateľov si ty sám.

Chcel by si žiť iba pre Ježiša a chcel by si zároveň nasledovať sklony svojej skazenej prirodzenosti. Nemýľ sa v tom: „Nikto nemôže slúžiť dvom pánom“ (Mat. 6,24). Kým ňa vedie prirodzenosť, Ježiš nemôže v tebe vládnuť. Musíš teda vypovedať tejto prirodzenosti vojnu bez prímeria a bez milosti, až kým nepopustí celkom voľné miesto Ježišovi.

2. – Tvrdá podmienka, ale podmienka nevyhnutná.

Koľko svojich dietok som videla kedysi pobožných, veľkodušných, spôsobilých dôjsť k svätosti a konať okolo seba činy strhujúce! Beda, pretože nevedeli spoznať, alebo potlačiť svoju skazenú prirodzenosť, zostali v prostrednosti a neuskutočnili ani stý diel dobra, ktoré učiniť boli povolané, ba možno sami sa biedne zahubili, strhujúc azda pri svojom páde množstvo iných duší!

3. –Nauč sa teda poznať zvrátené sklony svojej prirodzenosti. Je ich celý pluk, pretože dedičný hriech, zosilnený zlými náklonnosťami, zdedenými po tvojich otcoch alebo získanými tebou samým osobne, znetvoril celú činnosť tvojho tela a tvojej duše.

Avšak neznepokojuj sa pre množstvo tvojich nepriateľov. Poslúchajú jedného vodcu a keď je ten porazený, všetci tým budú ochromení a budú stavať potom už len slabý odpor. To je tvoja prevládajúca náklonnosť, ktorú musíš spoznať predovšetkým. Čo je to?

4. – Márnivosť? Dychtíš po sláve, šťastný, keď ju dosiahneš, i keď si jej nezaslúžiš? Či nesnívaš o skvelých veciach, ktoré by ti priniesli potlesk ľudí?

5. – Pýcha? Či máš vysokú mienku o svojej hodnote a stáva sa ti, že pohŕdaš inými? Či zachádzaš s nimi zvysoka, tvrdo alebo hnevivo, s tými obzvlášť, ktorí sa nesklonia pred tvojou povýšenosťou?

6. – Citlivosť? Či sa rozčuľuješ nad skutočnými alebo domnelými pohŕdaniami, nad nepozornosťou azda nedobrovoľnou?

Či myslievaš ľahko o previneniach blížnych oproti sebe?

Vieš im odpúšťať?

Si náchylný opustiť dobrú vec, keď ňu urazili?

7. – Ctibažnosť? Či sa usiluješ uplatniť sa? Či hľadáš slávu svoju a či slávu Kristovu? Či sa oddávaš nejakej veci iba ako hlava a vzdávaš sa, keď ti načim slúžiť ako jednoduchému vojakovi?

8. – Závist? Či nemôžeš zniesť, že iní majú taký úspech ako ty? Tešíš sa z ich neúspechu?

9. – Nestálosť? Či si hračkou dojmov, raz oduševnený a hotový na všetky obety, raz zronený, takže si ľahostajný ku všetkému? Či sa ti stáva, že začneš hromadu vecí a nič neskončíš?

10. – Ľahkomyseľnosť? Či sa oddávaš príľahko veciam vonkajším a je ti ťažko uzobrať sa vnútorne, dať veciam vážnym dôležitosť, ktorej zasluhujú?

11. – Zmyselnosť? Či sa maznáš so svojím telom? Si ustarostený, aby si mu dal všetky ukojenia, ktoré žiada ohľadom stravy, nápoja, odpočinku- alebo iných, ešte nižších náklonností?

12. – Lenivosť? Máš strach pred námahou, zanedbávaš svoju prácu, ustupuješ pred najmenšou obetou?

13. – Sebeckosť? Či nemyslíš iba na seba, či vieš, že aj iní majú práva a že podľa potreby musíš sa uskromniť skôr sám, než iným ubrať?

14. – Skúmajúc sa, objavíš na sebe známky veľkého počtu takýchto nezriadených náklonností. A bez pochyby máš zárodky všetkých zlých sklonov, ale všetky nie sú prevládajúce.

Ktorý sa ti zdá najsilnejší, najzarytejší, ktorý je najčastejšou príčinou tvojich žiaľov, tvojich starostí, zlej nálady alebo radosti?

Keď sa prekvapíš, že snívaš, či je to myšlienka márnivosti, pomstychtivosti alebo zmyselnosti, čo ňa ovláda?

Odkiaľ prichádzajú roztržitosti, ktoré sa ti najväčšmi páčia a ktorých sa môžeš najťažšie zbaviť?

Čo ti vytýkali rodičia, učitelia, priatelia alebo osoby, nahnevané na teba? Aký je to sklon, o ktorom by si povedal: keby som nebol takým alebo onakým, vychádzal by som ďaleko lepšie s Pánom Bohom a ľuďmi?

15. – Buď veľmi úprimný vo svojom spytovaní a pros, aby si obsiahol svetlo zhora.

Veľmi často sa klameme v tejto veci, berúc za prevládajúcu chybu tú, ktorá je zjavnejšia, ale nie tak hlboká, alebo chybu ľahšiu na obetovanie. Pretože ľudia veľmi držia svoju hlavnú chybu: to je spoločník, s ktorým sa zrodili, boli vychovaní a vždy žili a ktorý im zadovážil vždy ukojenie.

Ba dakedy ju berú za svoju význačnú vlastnosť. A bezpochyby každý ma seba samého veľmi rád; avšak treba mať odvahu milovať Ježiša väčšmi než seba samého.

Odváž sa spoznať vo všetkej jednoduchosti, čo mu musíš na seba obetovať.

Neboj sa: keď sa zriekneš falošnej modly, budeš mať opravdivého Boha; keď zomrieš svojej skazenej prirodzenosti, budeš žiť životom Ježišovým.

Veriaci:

Nech žije Ježiš na moje útraty! „ On musí rásť, ja však ubúdať“ (Ján 3,30).

HLAVA V.

OBLEČ SA V JEŽIŠA KRISTA

Mária:

1. – Synu, je to ťažká námaha spoznať svojho najväčšieho nepriateľa; tisíc rás ťažšia námaha je vykoreniť ho. Sám k tomu nikdy neprídeš; ale drž sa mňa a zvíťazíš.
2. – Začni tak, že si uvedomíš rozličné prejavy svojej hlavnej náklonnosti, rozmanité podoby, zjavné alebo zastrené, do ktorých sa odieva, okolnosti, v ktorých ti spôsobuje najväčšiu škodu.
3. – Potom podstúp proti nej neľútostný boj.

V zápase proti chybám možno sledovať dvojaký postup:

Jedni venujú celú svoju pozornosť tomu, že bedlia nad rozmanitými prejavmi svojich nerestí, že ich zaznačujú, počítajú, zrovnávajú a snažia sa každý deň obmedziť ich počet. Postup, ktorý môže priniesť dobrý výsledok, ak je sledovaný vytrvalo.

Je to však postup, ktorý sám o sebe skrýva nebezpečenstvo, že sa stane protivným a že prinesie niekedy trpké prekvapenia. Pretože, keď sme na nejaký čas prestali bedliť nad každým okamihom na nerest, ktorú chceme vykoreniť a prenesieme svoju duchovnú robotu na iný bod, spozorujeme často, že stará náklonnosť je vždy tu, stále tak živá ako predtým, i keď sa javí azda pod trochu inou podobou. Kosili sme burinu, ako razila zo zeme, no miesto toho, aby sme vytrhli korene a nahradili kúkoľ užitočnými rastlinami, vidíme ho vyháňať stále tak bujne ako predtým.

4. – Naučím ťa ľahší a účinnejší postup, ktorý bude môcť ak nie nahradiť, tak aspoň doplniť postup predchádzajúci.

Skúmaj na Ježišovi cnosť priamo odporujúcu tvojej hlavnej chybe. Si pyšný? Rozmýšľaj o jeho poníženosti. Si hnevlivý? Rozjímaj o jeho tichosti. Si

sebecký? Obdivuj jeho túžbu zabudnúť na seba a obetovať sa za ľudí. Si zmyselný? Rozjímaj o jeho umučení.

5. – Používaj svoje denné rozhovory s Ježišom na to, aby si skúmal na ňom vlastnosť, ktorá ti chybuje. Pozoruj, čo Ježiš myslel, cítil, hovoril konal. Miluj túto vlastnosť svojho Vzoru, naplň sa za ňu oduševnením.

Potom ju zrovnaj so svojím zmýšľaním.

Pros od Ježiša skrze mňa, aby ťa premenil v Seba.

Vo svojich sviatostných i duchovných prijímaniach ho pros, aby ti dal žiť svojím životom.

6. – Cez deň rozpomeň sa na zmýšľanie tichého, pokorného a trpezlivého Ježiša, podľa tej vlastnosti jeho duše, ktorú chceš napodobniť.

Rozpamätaj sa naňho najmä v okamihoch, keď sa chce uplatniť tvoja zlá náklonnosť.

Miesto aby si činil namáhavé pokusy jej sa vzoprieť, pozri pokojne na svoj Vzor: „Ježišu, čo by si myslel, činil ty na mojom mieste? Poď, daj mi žiť svojím životom.“ A Ježiš rozkáže rozbúreným vlnám a v tvojej duši nastane veľké utíšenie.

7. – Tým, že budeš pozerať na Ježiša a že ho svojimi prosbami privoláš k sebe, dôjdeš pomaly k tomu, že sa odpútaš od náklonnosti, na ktorú si tak silne držal, aby si nemal už iného zmýšľania než Ježiš.

Avšak nedôveruj nepriateľovi, ktorý by ťa mohol prekvapiť, keď by si sa cítil celkom bezpečný. Skúmaj z času na čas, čo by to bolo iba jedným pohľadom, či sa nesnaží znovu prísť pod inou podobou.

8. – Môj Syn ti odporúčal, aby si nasledoval svoju Matku. Po vlastnostiach Ježišových rozjímaj o vlastnostiach mojich.

Keď sa pýtaš ohľadom chyby, ktorú chceš vykoreniť, alebo ohľadom cnosti, ktorú chceš nadobudnúť, myslí na to, čo som ja myslela, cítila, konala, alebo čo by som konala na tvojom mieste.

Naučíš sa i tu lepšie poznať a nasledovať Ježiša.

Veriaci:

Ó Mária, pouč ma o Ježišovi, aby som žil iba jeho životom...

HLAVA VI.

TRI PROSTRIEDKY ÚSPECHU

Mária:

1. – Synu, aby si napredoval rýchlejšie v práci svojho prerodenia v Ježiša, musíš napredovať postupne. Ukážem ti tri prostriedky veľmi súce na to, aby ti napomáhali v tejto snahe.

Denné spytovanie svedomia.

2. – Najprv si nájdi každý deň, najlepšie v strede dňa, chvíľu, kedy prehliadneš svoju duchovnú robotu.

Spytuj sa o tom, čo si robil od začiatku dňa, aby si žil životom Ježišovým vzhľadom na niektorú jeho vlastnosť a čo mieniš konať do konca dňa.

3. – Zapamätaj si dobre dva nasledujúce body:

Najprv, ako som ti to už vysvetlila, neusiluj sa natoľko rátať počet svojich pokleskov, ako pozorovať, čo by Ježiš myslel, cítil a konal na tvojom mieste v rozmanitých okolnostiach, kde tvoja skazená prirodzenosť sa ešte uplatnila; a predvídať, ako budeš nasledovať jeho zmýšľanie nabudúce, keď prídu tie isté okolnosti.

Po druhé, učiň z tohto spytovania rozhovor s Ježišom a so mnou. Tak budeš mať ďaleko väčší úspech, ako keby si sa vyšetroval sám o svojej robote. Vyrozprávaj nám svoje úspechy a neúspechy, predostri nám svoje rozhodnutia, pros od nás, aby sme ti pomohli lepšie žiť životom Ježišovým.

Duchovné obnovy.

4. – Hľa, druhý prostriedok spôsobilý na to, aby obzvlášť urýchlil prácu tvojho stotožnenia sa s Ježišom.

Ustáľ si cez deň istý počet krátkych zastavení, jedno alebo dve ráno a práve toľko popoludní, podľa toho, ako tvoje zamestnania ti najlepšie dovoľujú.

V týchto okamihoch vojdeš najprv na chvíľu do dôverného spojenia s Ježišom a so mnou, duchovným prijímaním, slovom lásky a dôvery ohľadom toho, čo ťa unudilo alebo potešilo, alebo zopakovaním jednej myšlienky posledného rozhovoru s Ježišom. Ide o to, aby si oživil, na chvíľu, styk s nami.

Za druhé pozrieš narýchlo, čo si učinil v nasledovaní Ježiša od poslednej obnovy a postavíš si pred oči, čo učiníš až po nasledujúcu obnovu.

Tak sa udržíš v pružnosti v duchovných cvičeniach, a spojenie s Ježišom a so mnou sa bude stále väčšmi zužovať.

Duchovné cvičenia.

5. – Konečne budeš musieť v istých dobách posvätiť viac času záujmom svojej duše.

Každý rok sa usiluj vykonať niekoľkodňové cvičenia, alebo aspoň po niekoľko dní využívaj svoje voľné chvíle na to, aby si sa udržoval v užšej dôvernosti s Ježišom a so mnou. Tu budeš rozjímať znovu o naučeniach, ktoré sme ti dali, budeš sa spytovať, prečo si neučinil viac pokroku počas uplynulého roku a akými prostriedkami pokročíš väčšmi v roku, ktorý prichádza.

6. – Každý mesiac, najlepšie v prvú sobotu alebo prvú nedeľu, uzoberieš sa, počas svojho voľného času ktorý máš, aby si zväzil, ako ďaleko sa udržíš vo svojej duchovnej práci a aby si učinil účinnejšie predsavzatia pre nový mesiac.

7. – Každý týždeň v ustanovený deň nájdeš si okamih, aby si prezrel svoje námahy uplynulého týždňa a aby si sa pripravil na námahu týždňa nasledujúceho.

8. – Bude to tvrdá disciplína zostať verný týmto cvičeniam. Ale ak miluješ, toto podriadenie sa ti stane ľahkým a milým, pretože ti bude pomáhať, vždy väčšmi.

HLAVA VII.

TRI ZÁKLADNÉ VLASTNOSTI

Mária:

1. – Synu, vonkajšie prostriedky, ktoré som ti ukázala, budú ti slúžiť iba natoľko, nakoľko k nim pridružíš isté vnútorné vlastnosti. Tie isté cvičenia privedú niektoré duše k svätosti a iné nechajú v prostrednosti.

„Duch je, ktorý oživuje“ (Ján 6,64). Počuj, čo tento Duch od teba vyžaduje.

2. – Najprv sebazaprenie.

Je ti ho treba, aby si potlačil bez ľútosti svoju hlavnú chybu.

Je ti ho treba, aby si sa zriekol vo všetkom, aby si nehatil účinkovanie Ježišovo v sebe.

Je ti ho treba, aby si uložil námahy potrebné k tomu, žeby si nasledoval zmýšľanie Ježišovo.

3. – Ak by synovská úcta ku mne pozostávala iba v tom, že ma vzývaš, že ma zvelebuješ a že sa zo mňa tešíš, nebolo by takmer treba, aby si sa cvičil v sebazaprení.

Avšak sebazaprenie ňa má priviesť k stotožneniu sa s Ježišom a táto práca sa môže vykonať iba za cenu úplného zrieknutia sa seba.

Nemôžeš slúžiť dvom pánom.

Pánom bude alebo Ježiš, alebo ty. Musíš si vybrať.

Ja ti môžem len pomáhať v sebazapieraní, oslobodiť ňa však od neho nemôžem.

4. – Po druhej vytrvalosti. Lahšie nájdeme sto duší hotových priniesť hrdinskú obeť v okamihu horlivosti, ako jednu dušu, schopnú vytrvať po všetky dni v obyčajnej robote, ktorú vyžaduje vernosť v rozhodnutiach.

Kolko ráz budeš pokúšaný, aby si zanechal to alebo ono cvičenie, ktoré som ti vnukla! Zostaň verným za každú cenu.

Ak vynecháš dnes jedno pod nejakou dobrou zámienkou, zajtra ho vynecháš pod hocakou zámienkou a potom ho vynecháš navždy bez akejkoľvek zámienky.

Skracuj, ak je to potrebné, nevynechaj nikdy. Úspech príde iba za túto cenu.

5. – Konečne a nadovšetko veľkodušnosť.

Sú dva druhy veľkodušnosti.

Prvá pozostáva v tom, že dáme Ježišovi bez váhania nielen to, čo žiada, ale všetko, i nevyvedané, čo mu robí radosť.

Túto veľkodušnosť mala tvoja Matka a majú ju, viac-menej, všetky duše sväté. I ty sa jej musíš venovať, a to zo všetkých svojich síl.

6. – Druhá veľkodušnosť pozostáva v tom, že napravuješ pravidelne svoje chyby a nedbalosti.

Ak sa ti pritrafilo pochybenie, obetuj na zadosťučinenie, zvláštny úkon, ktorý by si inak neurobil, keby si nemal čo napravovať.

A vlož doň toľko lásky, že po náprave miluješ Ježiša natoľko, ba ešte viacej, než keby si ho nebol zarmútil.

7. – Rozdiel medzi dušami obyčajnými a svätými nepozostáva v tom, že prvé páchajú chyby a druhé vôbec nie - príhodiť sa chyba jedným i druhým - ale pokým prvé sa uspokojia tým, že si uvedomia svoje chyby, druhé sa usilujú milovať Ježiša tým väčšími, čím menej ho milovali. Ty napravuj, ako duše sväté.

8. – Napravuj najmä svoje vymeškania alebo nedbanlivosti ohľadom každodenného rozhovoru s Ježišom, duchovných obnôv, denného sputovania svedomia a duchovných cvičení.

9. – Napravuj, čo možno najskôr. Vo všeobecnosti je lepšia náprava bezprostredná, čo i krátka, ako náprava dlhá, ale oddáľovaná.

10. – Chceš vedieť, ako robiť tieto nápravy? Porad' sa mňa po svojich previneniach a nedbalostiach a ja ťa poučím, aby si z každého svojho pochybenia „šťastnú vinu“.

A ak budeš vedieť zotrvať v tomto veľkodušnom zmýšľaní.- sľubujem ti, že napriek hriechom, napriek chybám, pokušeniam a slabostiam, robím z teba svätca a apoštola.

Veriaci:

Ó Mária, celá moja činnosť, všetok môj čas, celá moja bytosť ti prináleží. Pripomeň mi moje zasvätenie, keď som pokúšaný vlačnosťou a učíš ma veľkodušným veľkodušnosťou svätých.

HLAVA VIII.

TAJOMSTVO ÚSPECHU

Mária:

1. – Synu, cvičenia a zmýšľanie, ktoré som ti odporúčala, privedú ťa k stotožneniu sa s Ježišom iba pod jednou podmienkou, a to, že sa im venuješ pod mojím vedením.

Ježiš ti to povedal: je vôľou toho, ktorý ma ustanovil za Matku svojho Syna, že nik nedosiahne dokonalej podobnosti so Synom, ak nie skrze mňa.

2. – Občas sa príhodí, že tvoja horlivosť ochladne: duchovná robota stane sa namáhavejšou, napredovanie pomalším; potom príde zastavenie; potom úpadok. Pokúsiš sa vzchopiť: ale daromne, strácaš odvahu. Čo je príčinou tejto vlačnosti? Akým prostriedkom je zahnať? Nevieš.

Vedz, že prvá príčina je neomylné to, že si ochabol v dôvernosti ku mne, a že prvý prostriedok bude vždy pozostávať v tom, že budeš pracovať vernejšie pod mojím vedením.

Bezo mňa nemôžeš mať úspechu; so mnou nemôžeš stroskotať.

3. – Chceš, aby úspech korunoval tvoje námahy? Príď mi vždy predostrieť, čo si berieš pred seba, aby si konal iba v mojom mene.

Porad' sa mňa najmä vždy, keď sa rozhoduješ. Pýtaj sa ma, čo chcem od teba a povedz mi, čo chceš konať.

4. – Neodpoviem ti samozrejme zjavením! Ale ak prídeš ku mne s celou dôverou, s úprimnou vôľou vyplniť to, čo sa ti vidí mojou vôľou, zvyčajne porozumieš, či tvoje rozhodnutie schvaľujem alebo nie.

Ak áno, zver ho na mňa, aby som ti pomohla uskutočniť ho.

Ak nie, modli sa a uvažuj, a predostri mi jasnejšie rozhodnutie, ktoré budem môcť schváliť.

5. – Nebudeš sa so mnou takto dlho radiť- ak len čakáš naozaj moju odpoveď a nedáš sa vo svojej činnosti zviať prirodzenému spechu.

Spozoruješ, že teraz napreduješ rýchlejšie v niekoľkých dňoch, než predtým za niekoľko mesiacov. A ak zostaneš verným, že sa pred svojimi činmi na chvíľu obrátiš ku mne, budem ťa riadiť vo všetkom. Môžem ťa však viesť iba k jedinému cieľu: k Ježišovi, k Ježišovi, ktorý sa stal životom tvojho života.

Veriaci:

„ Ó Mária, Matka dobrej rady, osvieť ma, ved' ma a buď pri mne teraz i vždy. Amen.“

KNIHA ŠTVRTÁ

MÔJ VOJAK

HLAVA I. MOJE POSLANIE A TVOJE POSLANIE

Mária:

1. – Synu, prikloň ucho k tomu, čo ti chcem povedať a usiluj sa, aby si dobre porozumel zmysel toho.

Mám tajomstvo, ktoré ti chcem zjaviť, tajomstvo, ktoré sa týka nás oboch.

2. – Keď mi zvestoval Gabriel, že Syn Boží chce sa zo mňa zrodiť, zvestoval mi zároveň, že Syn Boží, stanúc sa mojím Synom, bude sa nazývať Ježiš, čiže Spasiteľ, a ja som pochopila, že tento Spasiteľ chcel si ma pridružiť k svojmu vykupiteľskému dielu. Videla som, že keď si zvolím spoluúčinkovať s plánom Božím, privolím zároveň spolupôsobiť na tajomstve Vtelenia a na tajomstve Vykúpenia.

Privolila som.

Od toho okamihu až po posledný vzdych Ježišov pracovala som s ním na vykúpení ľudí: keď som poskytla podstatu Obete a vychovávala túto Obeť k žertvovaniu, keď som zjednocovala svoje prosby a utrpenia s jeho prosbami a utrpeniami, svoju vôľu s jeho vôľou, a obetovala svojho Syna Otcu Nebeskému za najväčšiu žertvu. Ježiš bol Vykupiteľom: ja som bola spoluvykupiteľkou.

3. – teda- a dobre si to uváž- povolania a dary Božie sa neopakujú. Pomoc, ktorú som poskytla svojmu Synovi v Nazarete a na Kalvárii, musím poskytovať až do skončenia vekov.

Dajúc celému svetu Ježiša v deň Vtelenia, musím ho dávať každému človekovi osobitne po všetky veky. Ako spoločnica Ježišova v diele vykúpenia musím zostať jeho spoločnicou v prispôbovaní vykúpenia každej jednotlivej duši. Lebo vykúpenie nie je skončené: milosť spasenia zaslúžená pre všetkých

na Kalvárii musí byť ešte prispôsobená každému človekovi, ako prichádza na svet.

To, hľa, je moje poslanie až do konca časov. S Ježišom som pracovala na všeobecnom vykúpení duší; s Ježišom musím pracovať na ich obrátení a posvätení.

4. – a vari tomu môže byť inak? Stanúc sa Matkou Ježišovou, stala som sa Matkou všetkých tých, ktorí sa majú stať jeho bratmi. Či nemusím, ako pravá Matka, bedliť nad spásou tých, ktorých som splodila?

5. – Vidíš, je to apoštolské poslanie, ktoré mi zveril Boh v deň, keď som vystúpila na nebesá. Moje poslanie Spoluvykupiteľky a moje duchovné materstvo je všeobecným apoštolským poslaním.

6. – som Kráľovnou apoštolov. Som ňou nielen preto, že som bedlila s materinskou láskou na prvých apoštolov, nielen preto, že som dala plodnosť ich nasledovníkom a bez môjho zakročenia boli by bezmocnými urobiť nejaké dobro dušiam, ale preto, že ich apoštolát je iba obmedzenou účasťou na mojom všeobecnom apoštoláte, ktorý mi bol zverený od samého počiatku.

7. – Tento apoštolát je bojom. Musím vytrhnúť každú dušu satanovi, aby som ju priviedla k Ježišovi a k Otcovi.

V okamihu, keď zvodca zvíľazil nad prvými rodičmi, Boh mu predpovedal jeho porážku: „Nepriateľstvo položím medzi tebou a ženou, medzi semenom tvojím a jej semenom. Ono potrie hlavu tvoju“ (I. Kn.Mojž.3,15).

Potrela som mu hlavu od svojho Nepoškvreného Počatia. Ale toto víťazstvo bolo iba prvé v nekonečnom rade víťazstiev. Až do konca sveta mu mám potierať hlavu. Som jeho nezmieriteľným protivníkom, hroznejším než vojsko zošikované do boja.

8. – v zápase o duše zasadila som mu od samých prvých čias Cirkvi rany. Od tej doby ničila som všetky bludy po celom svete a privádzala som na cestu spásy nespočetných hriešnikov.

Boh však chcel, aby moja dobyvačná činnosť stala sa z veku na vek závažnejšou a chce, aby v posledných časoch zaskvela sa v očiach všetkých v jase nebývalom.

9. – zdá sa, že satan panuje nad svetom. Neboj sa: práve kvôli jeho vzrastajúcej moci Boh chce, aby som prejavila ešte zreteľnejšie- potrela mu hlavu. Je mi uchované nesmierne víťazstvo. Moje kráľovstvo musí sa uplatniť po celom svete, aby prišlo plnšie kráľovstvo môjho syna.

Či si nepozoroval, že od vyhlásenia môjho Nepoškvrneného počatia, tajomstva môjho prvého víťazstva nad peklom, Ježiš je omnoho lepšie poznaný, milovaný, uctievaný? Že Jeho osoba, Eucharistia, Najsvätejšie Srdce, jeho kráľovstvo sú zahrňané ohnivou a oddanou úctou, akej nebolo už od tých dlhých vekov? Kráľovstvo jeho nesmie mať konca, podľa predpovede, ktorú mi učinil Gabriel. Avšak teraz, ako vtedy, ja musím dať svetu Kráľa.

Posledná doba cirkvi bude osobitne mojou dobou. Budú zjavné divy, ktoré sa konajú skrze mňa a pre mňa. Bude zrejmé, ako je satan šliapaný nohou Ženy, tak ako nikdy predtým. Bude vidno cirkev, ako vyvíja dobyvačnú moc a plodnosť, akej nepoznala nikdy. Bude jasné, ako Ježiš vládne nad zástupmi stále rastúcimi a ako mu je privolávané na slávu i od tých, ktorí urputne bojovali proti nemu.

10. – Hľa, to je môj podiel na tajomstve, ktoré som ti chcela zjaviť.

A hľa, podiel tvoj.

Boh rozhodol pripútať si ľudí, zvlášť niektorých ľudí, aby prevádzali diela lásky, a výsledok ich práce urobí závislým od vernosti týchto ľudí k svojmu povolaniu.

Aby mohol Ježiš pokračovať na zemi v poslaní obdržanom od Otca, potreboval pomoci svojich apoštolov a ich nástupcov. Tak iste i ja potrebujem pomocníkov a vojakov, aby som splnila svoje víťazné poslanie na svete.

Kedy budú zjavné divy, ktoré som predpovedala? Keď moje deti porozumejú moju apoštolskú úlohu a privolia bojovať po mojom boku, a pod mojimi povelmi.

11. – Ty si porozumel túto úlohu. Chceš byť mojím vojakom? Chceš mi pomáhať vytrhnúť satanovi moje deti a priviesť ich k Ježišovi? Chceš mať podiel na víťazstve, ktoré mi je ustanovené?

Podľa príkladu svojho božského Vzoru oddal si sa mi celkom. Zasvätil si mi svoje telo, svoju dušu, celú svoju činnosť. Teraz, keď rozumieš, na čo chcem použiť tvojej osoby a činnosti, či by si chcel odvolať svoje zasvätenie?

12. – V synovskej úcte ku mne videl si spočiatku iba chovanie sa dieťaťa na lone matkinom. A hľa, vediem ťa na pole bojové. Či Ježiš bol mojím Dieťaťom iba v skrytosti nazaretskej? Či nebol ním práve tak v okamihu, keď rúcal vládu kniežata tohto sveta a vykupoval pokolenie ľudské? Či sa nestal mojím synom práve preto, aby sa stal Spasiteľom ľudí?

Vyzval ťa, aby si bol i ty mojím milovaným synom, aby si sa i ty stal spasiteľom duší. Alebo sa staneš apoštolom, alebo prestaneš byť mojím premileným synom.

Veriaci:

Ó Mária, som celkom tvojím a všetko, čo mne prináleží, prináleží tebe.

Pre teba a pod tebou chcem pracovať, zápasiť, trpieť a zomrieť. **Maria duce!**
(pod vodcovstvom Máriiným) - bude mojím bojovým heslom.

HLAVA II. SVÄTÝ OHENĽ

Mária:

1. – Si odhodlaný byť mojím apoštolom, no pýtaš sa, ako ním môžeš byť vo svojom postavení. Ak si neprijal kňazstvo, nemáš poslanie kazateľské.

2. – Obzri sa okolo seba. Či vidíš tých šíriteľov podvratných náuk, ako sa stále striedajú vo svete a ako za niekoľko rokov získajú milióny prívržencov? Aké kňazstvo obdržali? Kto im dal poslanie kázať? Aby prišli k svojmu cieľu, mnohí z nich museli prejsť prekážkami, prenasledovaním, žalárom, ba niekedy hranicou alebo šibenicom. Ale stali sa náruživými apoštolmi myšlienky - lži, vymyslenej satanom - a mali úspech.

A ty, apoštol Kristov a jeho Matky, pýtaš sa, ako by si mohol mať úspech!

3. – Nenamietaj, že títo rozsievачi bludov mali ľahkú úlohu, pretože im stačilo líškať sa náruživostiam, aby im tľieskali. Ty máš mocnejšie prostriedky úspechu: aby si zadosť učinil hlbokým požiadavkám ľudstva, máš náuku pravdy, ktorá oslobodzuje, šťastia, ktoré upokojuje, neznámeho Boha, ktorého ľudstvo vzýva vo svojich túžbach; na podporu máš všemohúcnosť Božskej pomoci.

4. – Či prví hlásatelia Kristovi u Židov a u pohanov líškali sa náruživostiam svojich poslucháčov? Či nepredpisovali svojim učeníkom tvrdé odriekanie s príkazom, že musia byť hotoví podstúpiť prenasledovanie, žalár, meč a oheň? A pritom obrátili so zázračnou rýchlosťou nespočetné zástupy. Bo posvätný oheň apoštolátu horel v nich.

Ach! Keby tento oheň horel s takou istou silou v ich nasledovníkoch, už dlhé veky by meno môjho Syna bolo hlásané všetkému stvoreniu!

5. – Tento posvätný oheň si môžeš zapáliť i ty v tvojej duši. Ako? Kde? Poď, nasleduj ma na Kalváriu. Postav sa vedľa mňa oproti ukrižovanému Ježišovi. Pozri na jeho telo chvejúce sa pod hroznými mukami; pozri najmä na jeho dušu, ktorá sa stala obeťou smrteľnej úzkosti tisíc ráz hroznejšej. Čo ju naplnilo touto nekonečnou opustenosťou? Bol to najmä pohľad na ľudí, za ktorých vylial svoju krv a ktorí nebudú mať úžitku z jeho umučenia. Ktorí nebudú mať úžitku z neho bezpochyby preto, lebo vzopru milosti, ale tiež preto, lebo tí, ktorí by mali v nich pokračovať vykupiteľské dielo, sa vôbec o nich nestarali.

6. – Počuj! Ježiš otvára ústa: „Žena, hľa, tvoj syn; hľa tvoja Matka!“ (Ján, 19,16-27). To mne a tebe hovorí.

Skúmaj, synu, hĺbku mojej bolesti. Prečo také mučeníctvo? Pre muky, ktoré trápilo telo Ježišovo; najmä pre smrteľnú úzkosť jeho duše. Lebo rozjímala som s ním o množstve ľudí, ktorých som práve dala svetu, s výhľadom , ako sa zatracujú...

7. – „Žena, hľa tvoj syn! Bude ti pomáhať zachraňovať tvoje deti, ktoré bez neho by speli k večnému zatrateniu. Privedie ti týchto úbohých zblúdilcov. Bude ti pomáhať v tvojom apoštolom poslaní a bude nás potešovať oboch.“

Či si pochopil úmysly Ježišove?

Ach! Nech divadlo Kalvárske Ťa drása a prenasleduje bez prestania! Nech výkrik zmierajúceho Krista a vzdychy tvojej Matky zaznievajú v tvojich ušiach noc i deň! ... Vtedy budeš vedieť byť apoštolom.

8. – počuj ešte! „ Žízňim! Žízňim v svojom tele; žízňim obzvlášť vo svojom srdci. Dá mi ich, tie duše, ten, ktorý ma zastupuje u mojej Matky?“...

Veriaci:

Ó Matka, daj, aby som nikdy nezabudol na svoje tri milovania: na Ježiša, Máriu a na duše!

HLAVA III.

APOŠTOLSKÁ MODLITBA

Mária:

1. – Synu, či vieš, že v hocijakom položení máš po ruke pomoc nanajvýš účinnú - modlitbu?

Veríš zaiste, že možno pracovať na spáse duší modlením práve tak ako kázaním. Pripúšťaš, že modlitba je potešujúcou náhradou činnosti pre starcov, nevládných, pre všetkých tých, ktorí sa nemôžu oddať vonkajším úkonom horlivosti.

No ako si ďaleko od toho, aby si pochopil apoštolskú účinnosť modlitby.

2. – Modlitba nie je náhradou priamej činnosti; je apoštolskou zbraňou, ktorej účinnosť prevyšuje, neporovnateľne, pôsobnosť všetkej činnosti.

Ježiš kázal tri roky; najprv tridsať rokov sa modlil a za tri roky svojho vonkajšieho apoštolátu nielen že trávil noci na modlitbe, lež na dne svojej duše ustavične sa zaoberal Otcom, kým jeho pery poučovali ľudí.

Spoluúčinkovala som s ním na vykúpení sveta. Nekázala som, neriadila Cirkev, nekonala som zázraky; ale som sa modlila!

A ako ja, i Jozef sa modlil a trpel; i keď nepovedal ani len jedno slovo, ktoré by bolo zaznačené v nejakej knihe, vykonal pre obrátenie duší viac než Ján, Peter a Pavol.

Skúmaj život ľudí apoštolských: všetci veľkí obracatelia duší boli ľuďmi modlitby.

3. – Beda apoštolovi, ktorý sa nemodlí! Je cvendžiacou meďou, zvučiacim cimbalom, vyčerpáva sa, unavuje sa a azda sa ztratí bez toho, že by poskytol dobro dušiam. A ak sa zdá, že jeho činnosť prináša ovocie spásy, tieto plody pochádzajú z prosieb duše, ktorú nepozná a ktorá sa nepozná; no taký apoštol nebude mať za to nijakej odmeny.

4. – Či nevidíš, že je nemožné, aby tomu bolo inak? Obrátiť, posvätiť, alebo spasiť dušu je dielo nadprirodzené: či možno prirodzene vykonávať dielo nadprirodzené?

Nadprirodzené je ovocím milosti a milosť je plodom modlitby. Čím viac sa kto modlí, tým viac pôsobí nadprirodzene.

5. – Boh chce úkony tam, kde sú možné, ako chce viditeľný znak, aby spôsobil sviatostnú milosť. No ako všetka voda oceánu je neschopná sama o sebe dušu dieťaťa umyť, tak všetky vonkajšie úkony sú neschopné obrátiť alebo posvätiť jediného človeka.

Slovo kňazovo musí sprevádzať vyliatie vody na čelo novonarodeniatka; modlitby apoštolova musí sprevádzať jeho vonkajšiu činnosť.

Ba modlitba môže celkom nahradiť vonkajšiu činnosť tam, kde činnosť je nemožná, práve tak ako tam, kde krst vody je nemožný, krst túžby môže ho nahradiť.

6. – Vari Boh nie je všemohúci? Či nerozhoduje o nesmiernom množstve prostriedkov, aby dal dušiam milosť spasenia?

Môže dať celkom jednoduchému slovu zázračnú pôsobnosť; môže dať nájsť v slove čítanom alebo počutom a azda i zle pochopenom, pri utrpenom nešťastí, pri celkom obyčajnej udalosti, poučenie, ktoré osvetľuje, dojíma a obracia; ba môže si poslúžiť svojimi nepriateľmi pri uskutočňovaní svojich milosrdných

plánov. Prorok Balaam bol poslaný zlorečiť Izraelu, a miesto zlorečenia prednesie požehnanie.

Ďaleko menej chýbajú apoštolátu skutky než apoštolská modlitba.

7. – Porozumel si toto naučenie? Ak áno, či sa pousiluješ byť apoštolom väčšmi modlitbou než vonkajšou činnosťou? Či myslíš denne na to, aby si sa modlil na apoštolské úmysly?

Keď chceš získať dušu, uvažuješ o krokoch, ktoré máš podniknúť, o slovách, ktoré povedať, a dobre robíš; ale či sa usiluješ ešte väčšmi modliť sa? A či očakávaš úspech svojho podujatia viac od Boha, ku ktorému sa modlíš, ako od svojej obratnosti a od svojej presvedčivej sily?

8. – Modli sa, modli sa a nauč sa rozmnožovať svoje modlitby za obrátenie a posvätenie duší.

Ku každej modlitbe, ku každému svojmu prijímaniu pridaj apoštolský úmysel! Premeň svoje skutky a svoje utrpenia na modlitbu, obetujúc ich Bohu mojimi rukami na nejaký zvláštny cieľ podľa mojich úmyslov.

Pridaj k tomu obetovanie všetkých omší, ktoré sa budú slúžiť na celom svete cez deň.

9. – Modli sa za svojich rodičov a za všetkých, ktorí sú ti drahí.

Modli sa za Cirkev, za pápeža, biskupov a kňazov a za všetkých misionárov a apoštolov.

Modli sa osobito za všetkých tých, ktorí ako ty sa združili pod mojou zástavou, aby urýchlili príchod kráľovstva Ježišovho príchodom môjho kráľovstva.

Modli sa za tých, ktorým si sa snažil dobro činiť, aby to dobré vytrvalo.

Modli sa za tých, ktorým by si mal dobro činiť, aby modlitba napravila tvoju nebalosť.

Modli sa za tých, s ktorými sa cez deň stretneš, aby si im učinil všetko dobro, ktoré si im povinný urobiť.

10. – Modli sa pred skutkom, aby mi Boh dal všetok úspech, ktorý mu žičí. Modli sa, keď sa skutok zdá ťažkým, aby modlitba vynahrádila tvoju nemohúcnosť. Modli sa, keď sa zdá ľahkým, zo strachu, že opierajúc sa o svoju prirodzenú obratnosť, neprinesieš nijaké nadprirodzené ovocie.

Modli sa počas úkonu, aby Boh pokračoval konať skrze teba.

Modli sa po úkone, aby si poďakoval Bohu, keď si mal úspech, alebo aby sa vykonalo predsa len dobro, i keď sa ti zdá, že si nemal úspechu, vediac, že čím viac ťa Boh ženie modliť sa, tým viac úspechu ti chce dať.

Modli sa a neprestávaj sa modliť, a učiníš skrze mňa a pre mňa divy.

Veriaci: Ach, ty, ktorej život bol ustavičnou modlitbou za slávu Otca, za poslanie Syna a za spásu svojich detí, nauč ma modliť sa.

HLAVA IV.

VYKUPITEĽSKÉ UTRPENIE

Mária:

1. – Synu, počúvaj a rozumej. Chcem ťa oboznámiť s náukou tým ťažšou na pochopenie, že si myslíš, že ju už dávno poznáš: s učením o spasení krížom.

Všetci tí, ktorí sa zaoberajú kresťanským apoštolátom vedia, že utrpenie hrá vo vykúpení duší hlavnú úlohu; že svojím utrpením a smrťou Ježiš oslobodil svet; že aby som sa stala spoluvykupiteľkou, musela som sa stať Bolestnou Matkou; že všetci veľkí apoštoli prešli veľkými súženiami.

Ale keď ich samých príde navštíviť utrpenie, nepamätajú sa viac na jeho význam; čudujú sa a zmalomyselnia. Pre nich, ako pre Židov, kríž zostal predmetom pohoršenia. Či myslia teda, že môžu mať podiel na vykupiteľskom diele Kristovom bez toho, žeby sa zúčastnili i na jeho vykupiteľskom utrpení ?

2. – Ty pozeraj prosto na kríž, ktorý ťa očakáva.

Budeš si musieť uložiť tvrdé obete. Budeš musieť pracovať, strádať, dávať sa, vyčerpávať sa v službe duší. A to nielen za niekoľko hodín alebo niekoľko dní, lež tak dlho, pokým len budú duše, ktoré treba spasiť; nielen v chvíľach oduševnenia a úspechov, ale i v ťažkostiach a znechuteniach.

Budeš musieť vziať na seba dobrovoľné žertvy, budeš sa musieť stať obeťou namiesto duší, ktoré máš vykúpiť: a čím neplodnejšie a tvrdšie sa ti budú

zdať tvoje námahy, tým väčšmi k nim budeš musieť pripojovať umŕtvovania a zadosťučinenia.

3. – Si pripravený objať tento kríž?

Avšak hľa, iný kríž, omnoho ťažší, lebo si ho neukladáš sám a je obťažný.

Nebudú uznané tvoje úmysly, zadrapiť sa do tvojich plánov, zhanobia tvoju činnosť. Kto by ti mal pomáhať, nebude sa zaujímať o tvoje diela, alebo sa pousiluje zbúrať, čo sa pokúsiš vystaviť; kto by ťa mal povzbudzovať, bude ťa odrádzať a bude hatiť tvoje podujatia. Postavia ti všelijaké prekážky a vyhlásia ti s radosťou, že predpovedali tvoje neúspechy.

Kríž, ktorý si sám vyvolil, nesieš veselo; dospeješ k tomu, že sa odhodláš niesť kríž, ktorý ti ukladá nemoc alebo chudoba; no kríž, ktorý ti pripravuje nevedomosť, hlúposť alebo zloba ľudská, ľahko ťa pobúri.

A práve tento obsahuje najviac vykupiteľskej sily.

4. – Pozri na Ježiša. Či utrpenie, ktorým ťa spasil, uložil si sám? Či to nebolo utrpenie, ktoré mu pripravila nevedomosť, hlúposť alebo zloba ľudí, tých, ktorí svojím postavením a zamestnaním by ho mali napomáhať v diele spasenia svojho národa?

5. – Nečuduj sa, že diabol sa usiluje zničiť tvoje podujatia. Proti mne útočí, útočiac proti mojím vojakom.

Uchovaj si neporušenú dôveru a odvalu. Jeho porážka bude tým dokonalejšia: potrela som mu hlavu a potriem mu ju vždy.

6. – Avšak porozumej, že samo o sebe utrpenie nie je vykupiteľské: je ním, iba ak je spojené s utrpením Ježišovým.

S tvojím utrpením je to ako s tvojou osobou: sám o sebe si iba úbohým hriešnikom; spojený s Ježišom zúčastňuješ sa na jeho Božskej prirodzenosti. Práve tak, celkom samotné utrpenie je neplodné; ale spojené s utrpením Ježišovým má podiel na božskej účinnosti jeho utrpenia.

7. – Keď ťa v tvojom apoštoláte navštívi bolesť, poď sa pritúliť bližšie ku mne. Pôjdeme spolu na Kalváriu. Tam, pri kríži Vykupiteľovom, pochopíš nekonečnú cenu toho utrpenia, ktoré ťa roztrpčuje a gniavi.

I utrpenie, ktoré ti pripravuje hlúposť alebo zloba ľudská stane sa ti sladkým. Uvidíš v ňom už nie ľudí, ktorí ti ho posielajú, lež Ježiša a tvoju Matku, ktorá prichádza, aby ti dala podiel na svojom vykupiteľskom poslaní a na dušiach, ktoré ti dáva spasiť...

8. – Veľmi prísnu náuku ti to hlásam, dieťa, avšak náuku viery, lásky a víťazstva.

Či som ťa preceňovala, že si schopný to porozumieť?

Veriaci:

Matka, ty poznáš moju chabosť a strach pred utrpením; ale poznáš i moju túžbu milovať ťa a pomáhať ti v tvojom poslaní.

Keď ma zavalí skúška, ty mi pomôžeš, a vtedy budem súci trpieť všetko, čo budeš chcieť, nech ma to stojí čokoľvek.

HLAVA V. KÁZEŇ ŽIVOTOM

Mária:

1. – Synu, k nepriamemu apoštolátu modlitby a utrpenia, čo ako zázračne plodnému, musíš pridružiť priame účinkovanie od duše k duši.

Myslíš na apoštolát slovom. Je dôležitý; je však aj iný apoštolát, ktorý ho musí predchádzať, sprevádzať a nasledovať: apoštolát života.

2. – Nebude ti treba dlhej skúsenosti, aby si spoznal, že na niektoré duše i to najvýrečnejšie slovo zostáva bez účinku.

Slovo je úspešné iba ak je zasiate do duše pripravenej ho prijať. Ak padne na pôdu skalnatú alebo medzi bodľač a trnie, ako ponesie ovocie? Príklad tvojho života pripravuje duše na prijatie tvojho slova.

Skutok, pohyb, pohľad, úsmev často robí viac, než dlhá prednáška.

3. – Rob tak, aby si vážili v tvojej osobe náboženstvo, ktoré vyznávaš.

Ukáž sa vždy dôstojným v precítení svojej kresťanskej veľkosti a v povedomí Boha prítomného v tebe. Nech pri tvojej osobe ľudia zakúšajú ako v blízkosti svätostánku dojem čohosi tajomného, čo tam prebýva.

Nech je tvoja cnosť ponad každú pochybnosť uprostred všeobecnej skazenosti.

Buď poctivým a neporušeným, keď okolo teba myslia iba na obohatenie sa na úkor blížneho.

Buď priamym a úprimným, i keď lož a pretváрка stali sa akoby všeobecným zákonom.

Buď svedomitým a verným svojej povinnosti i medzi takými, o ktorých je zrejmé, že stratili priam pojem povinnosti a svedomia.

Aby i tí, ktorí nevyznávajú tvoju vieru, ba i tí, ktorí ju potierajú, boli nútení vzdať jej hold, vzdávajúc hold chovaniu, ktoré ti tvoja viera vnuká.

4. – Ukáž sa takým, akým si, bez vystatovania sa, ale tiež bez ohľadov ľudských.

Nad čím sa máš červenáť? Že máš pravdu, kým iní poznajú iba blud? Že máš povedomie svojej hodnosti, kým iní sa dávajú ujarmiť ponížujúcim náruživosťami? Že si učeníkom Kristovým a vojacom jeho Matky?

Či sa máš báť, že si ňa nevážia tí, ktorí myslia alebo konajú inak než ty? Či si nikdy nevidel, že ľudia, i tí najzvrhlejší, vážia si tých, ktorí sa odvážia mať osobné zásady a tých, ktorí sa odvážia zariadiť podľa svojho presvedčenia?

Buď kresťanom bez strachu a bez hany: tvoje chovanie bude ustavičnou kázňou.

5. – Už to je mnoho, že získaš svojou osobnosťou vážnosť náuke Kristovej. Ale choď ďalej: daj ju milovať.

Zaujímaj sa o iných: zrob im všetky služby ktoré môžeš. Počúvaj ich sťažnosti, obľahčuj ich biedy, obväzuj ich rany, pomáhaj im v práci, buď úslužným a milým ku všetkým, ktorí sa k tebe približujú. Urob sa všetko všetkým a získaš ich všetkých pre Krista.

Ak sa cítia šťastnejšími pre teba, budú nakoniec milovať myšlienky, ktoré sa tebe stali zdrojom šťastia.

Pri tebe nech porozumejú lepšie lásku a pochopia tak lepšie Boha, i keď nepoznajú jeho meno; Boh je láska. Keď sa otvorí láske, otvorí sa Bohu.

6. – Aby si dospel k tomu, že sa staneš všetko všetkým, nesmieš pozorovať v ľuďoch ich dobré alebo zlé vlastnosti, ich cnosti alebo chyby, ich dobré alebo zlé skutky.

Musíš na nich vidieť cenu krvi Ježišovej a mojej nesmiernej bolesti. Miluj ich tou istou láskou, ako ich miluje ich Vykupiteľ a ich Matka, a budeš ich vedieť získať ich láskou a láskou.

Veriaci:

Ó Matka, videl som viac tvojich detí, ktorých život je ustavičnou káznou. A ja tak často urážam tých, ktorí sú okolo mňa! S tebou chcem sa odteraz usilovať, aby som i ja hlásal Ježiša svojím chovaním. Daj, aby pri pohľade na mňa približovali sa k nemu.

HLAVA VI.

SLOVO SPÁSY

Mária:

1. – Synu, nauč sa hovoriť ako apoštol, aby si šíril ducha Kristovho okolo seba.

Nehovor: „Nemám k tomu príležitosti.“ Príležitosť existuje, treba ju len odkryť; a ak neexistuje, treba ju vytvoriť.

Dieťa svetla, hádam ťa mám poslať učiť sa u detí temnosti? Tie vedia nájsť všade príležitosť, aby siali svoje zvrátené nauky; v dôvernom rozhovore na ulici, v práci, na ceste, ba i vo chvíľach oddychu. Čo zmôžu ony na zatratenie duší, či to ty nezmôžeš na ich spasenie?

Daj pozor: ak myslíš o sebe, že si neschopným, nie príležitosti, lež svätý oheň apoštolátu ti chýba. Pod' ho zapáliť na Kalváriu a nájdeš príležitosť rozširovať ho.

2. – Aby si hovoril ako apoštol, nie je potrebné kázať.

Pri každom stretnutí hovor podľa svojich kresťanských zásad: ohľadne osôb, vecí a udalostí myšli myšlienky Kristove a odváž sa vyjadriť svoje myšlienky.

Dohaduj sa zriedka, neponižuj nikdy. Jednoducho vykladaj svoje myšlienky. Pravda je príťažlivá sama sebou, lebo pravda oslobodzuje. Je sama sebou dobyvačná, lebo jej jas si vynucuje, aby sme sa k nej priklonili.

Nemysli s, že treba vždy robiť dlhé prednášky: krátke vysvetlenie, skromná rada, jediný posudok, niekedy jednoduché citoslovce môže stačiť na to, aby zapálilo oheň v úprimnej duši.

3. – Nezabúdaj, že menej presvedčujú tvoje dôvody než tvoja osobnosť.

Hovor jednoducho, ale smelo: máš neomylnú pravdu.

Nech cítia, že si hlboko presvedčený o tom, čo hovoríš: budú ti ľahko veriť, ak vždy usporiadaš svoje chovanie podľa svojho slova.

Nech ťa vidia ustarosteného, nie aby si dobyl víťazstva, ale aby si dobre činil tým, ktorí ťa počúvajú.

Poučaj sa ustavične o náuke Kristovej, aby si mohol lepšie ju prežívať a lepšie o nej vydať svedectvo.

Staň sa hodným vo svojom povolaní: ak budú o tebe vedieť, že si zbehlý vo svojom remesle alebo vo svojom umení, budú o tebe predpokladať, že si zbehlý aj vo svojej náuke.

4. – Iba dlhým cvičením staneš sa obratým v apoštolskom hovore.

Pred každým rozhovorom pros odo mňa, aby som ti vnukla, čo máš povedať.

Po rozhovore skúmaj sa predo mnou, či si mal úspech, že si niekoho učinil lepším alebo šťastnejším, a pozoruj, ako dosiahneš väčšieho úspechu druhý raz.

Čím väčší sa pousiluješ, aby si sa dal riadiť mnou v tomto učení, tým rýchlejšie a dokonalejšie bude tvoje napredovanie: pre mňa a skrze mňa máš sa stať apoštolom.

Veriaci:

Mária, vyznávam, že som takmer nehľadel rozširovať náuku tvojho syna, lebo vo svojich stykoch s ľuďmi staral som sa len o seba. Odteraz budem myslieť na Ježiša a na duše. Prv než by som hovoril, budem ťa vzývať o pomoc, a ty mi budeš diktovať, čo treba povedať.

HLAVA VII.

SILA V JEDNOTE

Mária:

1. – Synu, nezostávaj osamotený. Spoj sa s tými, ktorí majú také isté apoštolské túžby ako ty.

Ak budeš chcieť strážiť svätý oheň apoštolátu na dne svojej duše, udusíš ho. Hovoriac s inými o spoločných myšlienkach a o spoločných túžbach, učiníš ich horúcejšími v sebe, i v nich.

Jednota zrobí ešte inú vec, ako že rozohní vašu spoločnú horlivosť: dá jej neporovnateľnú silu.

Keď budeš pracovať s iným, budeš nie dva razy, lež desať ráz tak silným. A keď vás bude dobre zjednotené vojsko, budete nepremožiteľní.

2. – Kde nájdeš týchto druhov zbraní, oduševnených tými istými náhľadmi ako ty?

Hľadaj a nájdeš.

Azda sú okolo teba, celkom hotoví prijať ťa do svojich šíkov: pripoj sa k nim.

Ak ti je možné zaradiť sa do niektorej mojej kongregácie, neváhaj. V minulosti všetky kongregácie, ktoré pochopili, že nie sú iba holé náboženské združenia, lež vojsko napredujúce v mene Ženy, ktorá má potrieť hlavu hadovu, dobývali skvelé víťazstvá.

A v budúcnosti budú im pripravené ešte skvelejšie víťazstvá, ak si len lepšie uvedomia moje poslanie a svoje poslanie.

Vari máš okolo seba len osamotených jedincov. Odkry spomedzi nich tých, ktorí sú schopní ťa porozumieť.

Často v jednom prostredí jestvuje viac duší, ktoré majú tieže sklony, a myslia, že sú samy svojho druhu. Keď po mesiacoch a hádam po rokoch náhodný rozhovor ich vzájomne odkryl, sú celé udivené, že sa považovali tak dlho za cudzie, kým boli sestrami.

Pokús sa hovoriť s inými o tom, čo ti leží na srdci a uvidíš, akú odozvu vyvolajú tvoje prejavy.

3. – Azda spočiatku nenájdeš takých, ktorých by si mohol zasvätiť svojmu ideálu. Najlepšími tvojimi spolupracovníkmi nebudú vždy tí, ktorí odpovedia prví a s najväčším oduševnením na tvoju výzvu. Úsudok, vôľa, veľkodušnosť, schopnosť dávať sa stoja viac než pohotovú zápalu.

Nehovor: „ V tomto prostredí nieto čo robiť. Všetci, čo sú okolo mňa, sú rovnako neteční.“ Je jemnosť, ktorá sa skrýva, je vznešenosť, ktorá sa nepozná. Je na tebe, aby si im dal povedomie seba samých. Budú celí šťastní, keď pocítia, ako na dne ich bytia sa zobúdzajú túžby po dokonalosti a po oddaní sa veľkej veci.

4. – Niekedy sú to ľudia, ktorí vyznávajú celkom opačnú nauku než je tvoja nauka, ktorí budú najsúcejšími, aby sa stali jedného dňa tvojimi druhmi zbraní. Či Šavol, prenasledovateľ, nestal sa veľkým apoštolom Kristovým? Neskúmaj natoľko slová a skutky ľudí, ako vnútorné presvedčenie, ktoré ich vyvoláva. Duša úprimného, veľkodušného, horlivého neverca je spôsobilejšia bojovať s tebou isté zápasy, ako duša kresťana bez odhodlanosti, bez ducha obety.

5. – Možno, že budeš musieť dlho hľadať, namáhavo pretvorovať, zakúšať mnoho sklamaní. Nedaj sa zroniť.

Kristus má svojich vyvolených vo všetkých prostrediach; hľadaj, kým nenájdeš.

6. – Najprv budete iba malým šíkom! Nezáleží na tom, len nech ste jednotní. Nikde nevíťazí väčšina, lež rozhodná, činná, dobre usporiadaná a ukáznená menšina.

S neomylnou a zázračne plodnou náukou, s cnosťou a bezpríkladnou mocou obetovania sa, s nekonečne vznešeným ideálom a všemohúcou pomocou nebies, katolíci takmer všetkých krajín mali by viac než treba k víťazstvu, keby sa vedeli spojiť.

Ale oni to nevedia a preto sú takmer vo všetkých krajinách porážaní.

Nepriatelia môjho Syna sú roztriešení vo všetkých bodoch náuky: dávajú sa dokopy iba k tomu, aby napádali Cirkev. Katolíci sú jednotní vo všetkých bodoch náuky; dávajú sa trieštiť iba v obrane Cirkvi.

Keď satan nájde kresťanov príliš dychtiacich slúžiť Bohu, než aby sa dali pokúšať proti viere alebo cnosti, vnuká im rozličné spôsoby apoštolátu, a tak miesto aby potierali jeho, potierajú sa vzájomne.

Či nikdy nevideli, že vo vojnách medzi národmi víťazné vojská sú tie, kde vojaci a dôstojníci zriekajú sa svojich osobných názorov, aby vyplnili verne spoločný plán, ktorý nemusí byť sám o sebe najdokonalejším?

Že vo výdobytkoch Cirkvi čaty, ktoré vždy získali najrozsiahlejších úspechov, sú šíky rehoľníkov, viazaných sľubom poslušnosti, že budú s dokonalou učenlivosťou nasledovať pokyny svojich predstavených?

7. – Čo sa teba týka, porozumej, že nepatrné, ale skutočné dobro stojí viac než väčšie, ale neskutočné dobro; že sila je iba v jednote a jednota v sebazaprení; a že treba dať prednosť víťazstvu spoločnej veci pred víťazstvom svojich vlastných myšlienok.

Rozjímaj o tejto náuke, prežívaj ju a hlásaj ju!

Veriaci:

Matka, sľubujem ti, že chcem použiť celý svoj život na to, aby som zveľadoval tvoje vojsko, činil ho jednotným, silným a oduševneným.

HLAVA VIII.

„KTO MŇA VYSVETUJE...“

(Kn. Syna Sir. 24,31)

Mária:

1. – Synu, Ježiš Ťa priviedol ku mne, aby, stanúc sa mojím premilým dieťaťom, stal si sa i mojím apoštolom. Všetko, čo podnikneš pod mojím vedením, bude požehnávať. No chce, aby si nielen konal v mojom mene, lež aby si hlásal moje meno. A kedykoľvek to učiníš, pripojí k tvojmu apoštolátu celkom zvláštnu milosť a moc.

2. – Byť apoštolom znamená privádzať duše Kristovi, dávať im Krista. Ja som cesta, ktorá vedie ku Kristovi; ja som dala Krista svetu. Ak chceš privádzať duše rýchlejšie ku Kristovi, ukazuj im presne cestu, ktorá k nemu vedie. Ak im chceš dať plne Krista, ukáž im tú, ktorá má poslanie im ho dať.

Rozpomeň sa na svoju vlastnú skúsenosť: či napriek ustavičným nevernostiam k milosti nesponzoroval si na sebe podivnú premenu odvtedy, čo ti Ježiš zjavil tajomstvo synovskej úcty? Našiel si svetlo: neklad' ho pod podstavec, ale daj mu svietiť pred ľuďmi. Tajomstvo tvojho vnútorného života bude i tajomstvom tvojho apoštolského života. Čím voľnejší mi dáš vstup do svojej vonkajšej činnosti, tým viac pokroku v nej prevedieš.

3. – Ježiš to tak chcel. Mohol sa dať ľuďom priamo; rozhodol dávať sa im iba skrze mňa.

V rajskej predpovedi, v predzvestiach prorockých, u svojho predchodcu, u pastierov betlehemských, u mudrcov, u Simeona a Anny, v Káne, na Kalvárii, chcel mňa zjaviť, zjavujúc sa im.

A svojou cirkvou, svojím mystickým telom, oživeným jeho duchom, ustavične o mne káže a poučuje, ako o prirodzenej ceste nájsť ho, o ceste, ktorá vedie k Synovi skrze Matku.

Naučil ňa nasledovať svoju synovskú úctu ku mne. Nasleduj tento zvláštny bod jeho synovskej úcty.

4. – Vysvetlila som ti, ako najmä v posledných časoch Ježiš chce osláviť moje meno a mojím poznaním a uctievaním posvätiť a spasiť duše. Na tomto veľkom víťazstve, ktoré mi pripravil, budú mať zvláštny podiel tí, ktorí ma budú hlásať ľuďom.

Ohlasuj ma teda, nakoľko len môžeš. Ježiš to od teba očakáva.

5. – I ja to očakávam od teba. Mám toľko dietok, ktoré nepoznajú svoju Matku alebo ju poznajú veľmi málo. Musíš im ju objasniť, aby aj tie, ako milé dietky, som mohla objať. Ty jej ich musíš privádzať, aby ich mohla pretvárať ako teba, podľa obrazu svojho prvorodeného Syna...

6. – Akým spôsobom prídeš k tomu, aby si ma dal poznávať a milovať?

Je k tomu jeden neklamný spôsob: buď naplnený horúcou láskou ku mne a k dušiam, a budeš vedieť, ako o mne kázať.

Predne nech vedia o tebe, že si obzvlášť oddaný môjmu uctievaniu. Neboj sa, keď na tebe spozorujú môj ruženec alebo môj odznak, alebo keď uvidia zúčastňovať sa na verejnom prejave k mojej poste.

Ak sa zároveň ukážeš kresťanom bez bázne a hany, tvoje chovanie bude o mne výrečne kázať.

7. – Potom podľa okolnosti daj uniknúť pár slovám, ktoré prezradia tvoje presvedčenie a skúsenosti ohľadne života v spojení so mnou.

Či nemôžeš v dôvernom rozhovore, v dopisovaní zavše vsunúť poznámku o mojom mene?

Či nemôžeš dušiam, ktoré plačú, ukázať obraz potešenia zarmútených?

Či nemôžeš dušiam, ktoré zápasia, aby udržali alebo zvonu získali svoju cnosť, odporúčať, aby sa utiekali k Tej, ktorá celá čistá, prijala od svojho Syna poslanie, aby učinila čistými všetkých, ktorí ju vzývajú?

Či nemôžeš sať uhádnuť dušiam, ktoré túžia po dôvernosti s Ježišom, ako si ty prišiel k užšiemu spojeniu s ním?

A ak ti je dané, aby si ma hlásal verejnou rečou alebo perom, ponáhľaj sa využiť túto milosť: tvoje slovo poniesie ohlas dôvery, lásky a spasenia všetkým dušiam dobrej vôle, ku ktorým príde, a skrze nich azda tisícim iných.

„Kto mňa vysvetľuje, bude mať život večný“ (Kn. Syna Sir. 24,31) a bude ho rozsievať okolo seba.

Veriaci :

„ Preblahoslavená Panna, učiň ma hodným ťa chváliť, daj mi sily proti tvojim nepriateľom!“ (Cirk. modlitba)

HLAVA IX.

„NA TVOJE SLOVO ROZOSTRIEM SIETĚ.“

(Luk. 5,5)

Mária:

1. – Začínaš chápať, akými prostriedkami môžeš prevádzať svoj apoštolát; si však ešte ďaleko od toho, aby si porozumel dôvere, ktorá ťa musí oduševňovať v tomto apoštoláte.

Keď uvažuješ o svojej slabosti a o úlohe, ktorá ti je zverená, prichytíš sa kde tu, ako sa pýtaš, čo vôbec môžeš. Čo môžeš ? Sám o sebe nič. So mnou divy.

Či nie preto, že Všemohúci zhliadol na pokoru svojej dievky, učinil pre ňu veľké veci? Či si nikdy nečítal, že „ čo je svetu hlúpym, vyvolil si Boh, aby zahanbil múdrych, a čo je svetu slabým, vyvolil si Boh, aby zahanbil, čo je silné“ (Kor. 1,27).

2. – Počúvaj a premýšľaj. Chcem ťa naučiť dve pravdy súčasne na to, aby ti dali nepremožiteľnú vieru v úspech tvojho poslania, vieru, ktorá prenáša vrchy.

Po prvé porozumej, že tvoj apoštolát je mojím apoštolátom a tvoje záujmy mojimi záujmami.

Mne, a nie tebe zveril Boh poslanie potrieť hlavu hadovu a založiť na svete kráľovstvo môjho Syna; ty sa iba zúčastňuješ na mojom poslaní.

Ja som hlavnou veliteľkou vojska Kristovho; ty si iba mojím vojakom.

Ide o spásu mojich, a nie tvojich detí. Či matka netúži neporovnateľne viac po spáse svojich detí než cudzí človek? Či generál nebaží ďaleko väčšmi po víťazstve než vojak? Či záujmy Ježišove nie sú mi nekonečne drahšími než tebe?

Keby si bol i netečným k svojmu úspechu, ja by som veru nemohla zostať netečnou, lebo ide o Ježiša, ide o moje deti.

Som však všemohúca všemohúcnosťou Božou a túto všemohúcnosť udeľujem tým, ktorí konajú v mojom mene.

3. – Po druhé pripomeň si a vzťahni na svoj apoštolát to, čo ti Ježiš vysvetlil ohľadne bezhraničnej dôvery, ktorú máš mať vo svojich modlitbách.

O každom tvojom apoštolskom podujatí mám úmysle lásky.

A tento úmysle presahuje vždy na dokonalosti úmysel, ktorý ty môžeš pojať; lebo ja ňa milujem viac, než ty sa miluješ, a milujem Ježiša a duše viac, než ich ty môžeš milovať.

A tento úmysle je vždy sa neomylné, nakoľko budeš konať v mojom mene.

A teda, nech prekážky sú akékoľvek, môžeš mať vždy úspech nad svoje predvídania, ak len robíš v mojom mene.

4. – Ale aby si dosiahol týchto zázračných výsledkov, nestačí len mnoho pracovať: v mojom mene skús pracovať.

Apoštoli sa ukonali loviac po celú noc a nič nechytali. Len čo Peter povedal: „Na tvoje slovo rozprestriem sieť“ (Luk. 5,5), urobili zázračný rybolov.

Koľkoráz si sa vyčerpával, a nadarmo! Lebo si mi nepovedal na počiatku: „Na tvoje slovo!“

Pracovať v mojom mene, značí pracovať podľa mojich úmyslov, a v povedomí zúčastniť sa aj na mojom poslaní i na mojej všemohúcnosti.

5. – Obetuj Ježišovi mojimi rukami svoje modlitby a svoje utrpenia, aby sa uskutočnili moje úmysly o tvojom apoštoláte. Prv než by si niečo podnikol,

vzývaj ma o pomoc a pozoruj, čo môže byť môj úmysel, aby si konal ako môj nástroj.

Začni s plnou dôverou v úspech, lebo to ja pracujem skrze teba.

Dbaj, aby si nenahradil moje názory svojimi názormi.

Kolko ráz na začiatku vyhlasuješ, že pracuješ iba pre mňa, a čoskoro dáš sa viesť svojimi osobnými sklonmi!

Úspech je ti zaručený, iba ak zotrváš v rozhodnutí konať podľa môjho úmyslu.

Peter uprostred búrky najprv veril Ježišovi, ktorý mu kázal, aby prišiel k nemu, a spočiatku išiel po vode. Ale potom myslel na vlny a na seba, a ponoril sa. Často si začal konať divy, ktoré sa skončili stroskotaním: to preto, lebo si stratil povedomie, že si mojím nástrojom.

6. – Nemôžeš, je pravda, ustavične myslieť na mňa. Ale môžeš zostať ustavične pod vedením môjho ducha. Môžeš dôjsť k takému zmýšľaniu, že keby sa ňa spýtali: „V mene koho konáš?“, mohol by si povedať: „V mene svojej Matky.“

K tomuto zmýšľaniu prídeš iba po mnohých námahách. Obnov aspoň z času na čas svoj úmysel, oprav ho, kedykoľvek spozoruješ, že tvoje náhľady zamenili moje.

7. – Po skutku, ak si mal úspech, poďakuj Bohu.

Ak si prepadol, skúmaj sa : alebo si nepracoval v mojom mene, a vtedy neúspech je ozajstný; alebo si sa usiloval zariadiť sa podľa môjho úmyslu, a vtedy úspech je iba spomalený, príde v hodinu Božiu výsledok tým väčší, čím viac námah ňa bude stáť a čím viac dôvery bude vyžadovať od teba. Kristus bude oslávený, tvoja Matka uctievaná, duše budú spasené.

Bezo mňa nemôžeš mať úspech, so mnou nemôžeš prepadnúť.

Veriaci:

Matka, verím v teba a v poslanie, ktoré ti tvoj syn zveril. Verím, že opierajúc sa o teba budem všemohúci.

Daj mi zjavne prepadnúť, kedykoľvek budem pracovať vo svojom mene, aby si ma prinútila konať v tvojom mene.

Vtedy ti budem účinne pomáhať privádzať množstvo duší k Ježišovi a naozaj uskutočňím modlitbu, ktorú rád opakujem v každú hodinu dňa a keď sa zobudím v noci: „Nech Otec, Syn a Duch Svätý je oslávený na každom mieste skrze Nepoškvrnenú Pannu Máriu!“

TVOJ IDEÁL.

Ježiš:

Brat môj, či chápeš dar, ktorý som ti dal, zjaviac ti tajomstvo svojej synovskej úcty k Matke? Keď som ňa vyzýval, aby si sa jej po mojom príklade celý oddal, videl si v mojej výzve iba pozvanie milovať ju trochu viac, než si robil doteraz. Avšak pomaly si s ňa naučil, že nasledovať moju synovskú úctu k nej znamená stať sa pod mojím vedením svätým a apoštolom, znamená premeniť sa vo mňa, Syna Božieho, ktorý sa stal Synom Máriiným pre spásu sveta!

Veriaci:

Ó Ježišu, Boh môj a Brat môj!

Ó Mária, Matka Božia a Matka moja!

Znovu sa vám odovzdávam bez výhrady a bez odvolania, avšak v jasnejšom nazeraní na vaše plány so mnou a so silnejším rozhodnutím plniť ich stoj čo stoj.

Ježišu, daj mi milovať svoju Matku a pracovať, aby bola milovaná láskou, ktorou ju ty miluješ!

A ty, Mária, vypros mi milovať Ježiša a pracovať, aby ho všetci ľudia milovali, ako ho ty miluješ!

DODATOK

ÚKON ZASVÄTENIA SA PANNE MÁRII

Mária, Panna Nepoškvrnená, verím, že Syn Boží Ťa vyvolil, aby si bola jeho opravdivou Matkou.

Verím, že Tým že je tvojím Synom, miloval Ťa a miluje Ťa viac než všetky ostatné tvory, a že prejavoval k tebe s nekonečnou dokonalosťou všetky povinnosti synovskej úcty.

Verím, že Ťa ráčil pridružiť k svojmu vykupiteľskému poslaniu, že podľa jeho vôle nijaká duša, hriešna alebo nevinná, nebude posvätená a spasená inak, než tvojím prostredníctvom, a príde k Nemu iba skrze teba.

Verím, že Tým, že si jeho Matkou, si i mojou Matkou: lebo keď si ho počala v Nazarete, počala si ma s ním; keď si ho obetovala na Kalvárii, zrodila si ma k životu; keď že si mu pridružená v rozdávaní všetkých milostí, neprestávaš ma živiť a vychovávať ako druhého Ježiša.

Verím, že jeho túžba je, aby ma videl nasledovať svoj príklad a aby som sa usiloval byť vzhľadom k tebe podľa svojich schopností, čím on bol a je pre teba.

Hľa, odovzdávam a posväcujem sa ti, aby som bol tvojím dieťaťom, ako Ježiš chcel byť tvojím Synom.

Odovzdávam ti svoje telo a svoju dušu, všetko čo mám, všetko, čo som, všetko, čo konám a čo môžem konať.

Odovzdávam sa bez výhrady a bez odvolania v čase i vo večnosti, a zriekam sa práva niekedy zrušiť toto darovanie.

Odovzdávam sa, aby si mohla o mne rozhodovať podľa svojej ľubovôle, žiadať odo mňa celú oddanosť, ukladať mi každú obetu, ktorú môžem i ktorú nemôžem predvídať, ktorá mi bude sladká i proti ktorej sa bude moja prirodzenosť búriť: nebojím sa ničoho, viem, komu sa odovzdávam.

Chcem podľa príkladu tvojho syna milovať Ťa zo všetkých schopností svojho bytia, chcem Ťa ctiť, poslúchať, nasledovať, zveriť sa ti, byť s tebou ustavične spojený, prejavovať so všetkou dokonalosťou, ktorá je v mojej moci,

celé zmýšľanie jeho synovskej úcty, a stať sa pod твоjím vedením pre teba druhým Ježišom.

Chcem ti pomáhať najmä v tvojom prozreteľnosťou ti uloženom poslaní. Chcem byť твоjím apoštolom, твоjím vojakom v boji proti satanovi. Chcem bojovať v tvojom mene, aby som mu vytrhol duše твоjich dieťok.

Chcem bojovať za slávu tvojho mena, pracovať, aby ťa poznávali, milovali a ti slúžili v presvedčení, že objasňovať ťa ľuďom je najúčinnější prostriedok objasniť im Ježiša.

Som iba biedny hriešnik, ty to vieš, plný chýb, nad všetko pomyslenie slabý a nestály. Avšak zverujem sa tebe.

Nebudem pracovať vo svojom mene. Budem všemohúci, lebo ty si všemohúca všemohúcnosťou svojho syna, lebo moje záujmy sú твоjimi záujmami, moja vec tvojou vecou. Budem zápasiť pod твоjím vedením a ty mi dáš víťazstvo.

Mária, Matka Ježišova a moja Matka, na slávu Najsvätejšej Trojice, na svoju česť a na spásu mojej duše a všetkých duší prijmi obetovanie, ktorým ti dávam seba samého, a vypros mi milosť, aby som tomuto zasväteniu bol verným až do skončenia svojich dní. Amen!

SKRÁTENÝ ÚKON ZASVÄTENIA

Mária, Matka Ježišova a moja Matka, odovzdávam sa ti celý, aby som čím dokonalejšie nasledoval synovskú úctu tvojho božského Syna a bojoval pod твоjím velením za získanie duší. Amen!

SPOLOČNÝ ÚKON ZASVÄTENIA

Kráľovná neba a zeme, pri päte tvojho trónu, ku ktorému úcta a láska pripútala naše srdcia, prinášame ti svoj hold služby a chvály, zasväcujeme sa tvojej úcte, objímame vo vytržení stav, kde sa všetko koná pod твоjím velením, kde sa

zaväzujeme chváliť Ťa, slúžiť ti, zvelebovať tvoju veľkosť a hájiť tvoje Nepoškvrnené počatie.

Kiež naša horlivosť za tvoju česť a záujmy tvojej slávy pomstí Ťa za útoky bludu, urážky nevery, ľahostajnosť a zäbudlivosť väčšiny ľudí.

Matka Vykupiteľova, rozdávatelka milostí, rozšír kráľovstvo zbožnosti v dušiach; sputnaj blud, zachovaj a rozmnož vieru v tomto štáte, opatruj nevinnosť, zachráň ju od nástrah sveta, klamlivé príťažlivosti hriechu; a súcitná s našimi potrebami, priaznivá našim očiam, vypros nám lásku, ktorá oduševňuje svätých, cnosti, ktoré posväcujú, a slávu, ktorá korunuje. Amen!

MODLITBA NA TRETIU HODINU

Ó božský Ježišu, prenášame sa v duchu na vrch Kalvárie, aby sme Ťa prosili o odpustenie svojich hriechov, ktoré sú príčinou tvojej smrti.

Ďakujeme ti, že si myslel na nás v tomto slávnostnom okamihu a že si nás dal za synov svojej vlastnej matke.

Svätá Panna, preukáž sa našou Matkou, vezmúc nás pod svoju zvláštnu ochranu. Svätý Ján, buď naším patrónom a vzorom a vypros nám milosť nasledovať tvoju synovskú úctu k Márii, našej Matke. Amen!

Buď pochválený Otec, Syn i Duch Svätý na každom mieste skrze Nepoškvrnenú Pannu Máriu!

MODLITBA K JEŽIŠOVI ZA VYPROSENIE JEHO SYNOVSKEJ ÚCTY K MÁRII

Ó dobrý Ježišu, skrze lásku, ktorou miluješ svoju Matku, daj mi, prosím Ťa, milovať ju opravdivo, ako opravdivo ju Ty miluješ a chceš, aby som ju ja miloval!

O bone Jesu, rogo te, per dictionem qua diligis matrem tuam, ut, sicut eam vere diligis et diligere vis, ita mihi des ut vere eam diligam.